

Úřední věstník

Evropské unie

L 204

České vydání

Právní předpisy

Svazek 49
26. července 2006

Obsah

I Akty, jejichž zveřejnění je povinné

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě ⁽¹⁾ 1
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/52/ES ze dne 5. července 2006, kterou se mění směrnice 95/2/ES o potravinářských přídatných látkách jiných než barviva a náhradní sladidla a směrnice 94/35/ES o náhradních sladidlech pro použití v potravinách 10
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění) 23

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1107/2006**ze dne 5. července 2006****o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace
v letecké dopravě****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽¹⁾

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jednotný trh leteckých služeb by měl být ku prospěchu všem občanům. Proto by osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace způsobenou postižením, věkem nebo jiným faktorem měly mít možnost využívat letecké dopravy způsobem srovnatelným s ostatními občany. Osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace mají stejně jako všichni ostatní občané právo na volný pohyb, svobodu volby a nediskriminační zacházení. To se rovněž vztahuje na leteckou dopravu.
- (2) Osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace by proto měly mít přístup k přepravě a ta by jim neměla být upírána z důvodu jejich zdravotního postižení nebo omezené schopnosti pohybu a orientace, vyjma zákonem stanovených případů odůvodněných bezpečností. Před přijetím rezervace pro osoby se zdravotním postižením nebo osoby s omezenou schopností pohybu a orientace by měli letečtí dopravci, jejich zástupci a provozovatelé souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy vyvinout veškeré rozumné úsilí o prověření, zda existuje důvod, který by z bezpečnostního hlediska bránil přijetí těchto osob na dotyčné lety.

- (3) Toto nařízení by se nemělo dotýkat jiných práv cestujících stanovených právními předpisy Společenství a zejména směrnicí Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy ⁽³⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů ⁽⁴⁾. Pokud by v důsledku této události vzniklo stejné právo na náhradu nebo změnu rezervace na základě některého z těchto právních předpisů i na základě tohoto nařízení, měla by být dotyčná osoba oprávněna uplatnit toto právo pouze jednou, a to podle svého uvážení.
- (4) Aby měly osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace možnost využívat letecké dopravy způsobem srovnatelným s ostatními občany, měla by jim být prostřednictvím nezbytného personálu a vybavení poskytována na letištích a na palubách letadel pomoc, která odpovídá jejich zvláštním potřebám. V zájmu sociálního začlenění by jim tato pomoc měla být poskytována bez dodatečných poplatků.
- (5) Pomoc poskytovaná na letištích, která se nacházejí na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, by měla mimo jiné umožnit osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace dostat se z určeného místa příjezdu na letiště do letadla a z letadla na určené místo odjezdu z letiště, včetně nástupu a výstupu. Tato místa by měla být určena alespoň u hlavních vchodů do budov terminálů, u přepážek pro odbavení, na stanicích vlaku, vozidel pro lehké kolejové systémy, metra a autobusu, na stanovištích taxi a jiných výstupních místech a na letištních parkovištích. Pomoc by měla být organizována tak, aby se zabránilo přerušení a zpoždění a zároveň aby byl zajištěn vysoký a rovnocenný standard po celém Společenství a co nejlépe se využívalo zdrojů, ať se jedná o jakékoliv letiště, nebo leteckého dopravce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 31.1.2006, s. 12.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. června 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1.

- (6) Má-li být dosaženo těchto cílů, je třeba, aby za zajištění vysoce kvalitní pomoci na letištích byl odpovědný ústřední orgán. Vzhledem k tomu, že řídicí orgány letišť hrají ústřední úlohu v zabezpečování služeb na svých letištích, tato celková odpovědnost by měla být svěřena jim.
- (7) Řídicí orgány letišť mohou samy poskytovat pomoc osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace. Vzhledem k příznivé úloze, kterou v minulosti sehráli někteří provozovatelé a letečtí dopravci, mohou jinak řídicí orgány uzavřít smlouvu o poskytování této pomoci s třetí stranou, aniž je dotčeno uplatňování příslušných pravidel práva Společenství, včetně pravidel pro veřejné zakázky.
- (8) Pomoc by měla být financována tak, aby se břemeno rozložilo spravedlivě na všechny cestující, kteří používají letiště, a aby osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace nebyly od letecké dopravy odrazovány. Poplatek vybíraný od každého leteckého dopravce, který letiště používá, poměrně podle počtu cestujících, které přepraví na letiště nebo z něj, se zdá být nejúčinnější cestou financování.
- (9) Poplatky vybírané od leteckého dopravce by měly být stanovovány a uplatňovány zcela transparentně, zejména v zájmu zajištění toho, aby byly přiměřené pomoci poskytované osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace a aby tyto poplatky nesloužily k financování jiných aktivit řídicího orgánu než těch, které souvisí s poskytováním této pomoci. Není-li to v rozporu s tímto nařízením, měla by se tedy použít směrnice Rady 96/67/ES ze dne 15. října 1996 o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství⁽¹⁾, a zejména ustanovení o oddělení účtů.
- (10) Při organizaci poskytování pomoci osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace a při odborné přípravě svých pracovníků by letiště a letečtí dopravci měli zohlednit Dokument 30 Evropské konference civilního letectví (dále jen „ECAC“), část I oddíl 5 a jeho související přílohy, a zejména Kodex správného chování při pozemním odbavování osob s omezenou schopností pohybu a orientace uvedený v příloze J uvedeného dokumentu, ve znění platném v době přijetí tohoto nařízení.
- (11) Při rozhodování o podobě nových letišť a terminálů a v rámci zásadních modernizací by řídicí orgány letišť, je-li to možné, měly zohlednit potřeby osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace. Podobně by letečtí dopravci, je-li to možné, měli zohlednit tyto potřeby při rozhodování o úpravě nových a modernizovaných letadel.
- (12) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾ by se měla přísně dodržovat, aby bylo zaručeno soukromí osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace a aby bylo zajištěno, že požadované informace slouží pouze ke splnění povinnosti pomoci podle tohoto nařízení a že nebudou použity proti cestujícím, kteří danou službu vyhledají.
- (13) Veškeré důležité informace poskytované cestujícím v letecké dopravě by měly být poskytovány alternativními způsoby, které jsou přístupné osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace, a měly by být přinejmenším ve stejných jazycích jako informace poskytované ostatním cestujícím.
- (14) V případě, že během manipulace na letišti nebo během přepravy na palubě letadla dojde ke ztrátě nebo poškození invalidních vozíků nebo jiného vybavení pro mobilitu a pomocného vybavení, měla by cestujícímu, jemuž vybavení patří, příslušet náhrada škody v souladu s předpisy mezinárodního práva, práva Společenství a vnitrostátního práva.
- (15) Členské státy by měly zajistit a kontrolovat soulad s tímto nařízením a určit vhodný subjekt k provádění těchto kontrolních úkolů. Tato kontrola se nedotýká práva osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace obrátit se na soud v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
- (16) Je důležité, aby osoba se zdravotním postižením nebo osoba s omezenou schopností pohybu a orientace, která má za to, že toto nařízení bylo porušeno, mohla na tuto skutečnost upozornit řídicí orgán letiště nebo případně dotyčného leteckého dopravce. Pokud osoba se zdravotním postižením nebo osoba s omezenou schopností pohybu a orientace nedosáhne tímto způsobem nápravy, měla by mít možnost podat stížnost subjektu nebo subjektům určeným k tomuto účelu dotyčným členským státem.
- (17) Stížnosti týkající se pomoci poskytované na letišti by měly být podávány subjektu nebo subjektům, které k prosazování tohoto nařízení určil členský stát, na jehož území se letiště nachází. Stížnosti týkající se pomoci poskytované leteckým dopravcem by měly být podávány subjektu nebo subjektům, které k prosazování tohoto nařízení určil členský stát, který dotyčnému leteckému dopravci vydal provozní licenci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 272, 25.10.1996, s. 36. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

- (18) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení tohoto nařízení a zabezpečit, aby byly tyto sankce používány. Sankce, které by mohly zahrnovat uložení povinnosti nahradit škodu dotyčné osobě, by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (19) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajištění vysokých a rovnocenných úrovní ochrany a pomoci ve všech členských státech a zabezpečení toho, aby hospodářské subjekty podnikaly podle harmonizovaných podmínek na jednotném trhu, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich z důvodu rozsahu a účinků této akce může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (20) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (21) Dne 2. prosince 1987 byla v Londýně společným prohlášením ministrů zahraničních věcí Španělského království a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska dohodnuta opatření pro užší spolupráci při využívání letiště Gibraltar. Tato opatření však dosud nevstoupila v platnost,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro ochranu a poskytování pomoci osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě, aby se zabránilo jejich diskriminaci a bylo zajištěno, že se jim dostane pomoci.
2. Toto nařízení se použije na osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace, které používají nebo mají v úmyslu použít služeb obchodní letecké dopravy pro cestující, při odletu z letiště, tranzitu přes letiště nebo přiletu na letiště, pokud se toto letiště nachází na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva.
3. Články 3, 4 a 10 se rovněž použijí na cestující, kteří cestují z letiště nacházejícího se ve třetí zemi na letiště nacházející se na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, pokud je provozující letecký dopravce leteckým dopravcem Společenství.
4. Tímto nařízením nejsou dotčena práva cestujících stanovená směrnicí 90/314/EHS a nařízením (ES) č. 261/2004.

5. V případě rozporu mezi ustanoveními tohoto nařízení s ustanoveními směrnice 96/67/ES se použije toto nařízení.

6. Toto nařízení se použije pro letiště Gibraltar, aniž jsou dotčeny právní postoje Španělského království a Spojeného království ve sporech o suverenitu nad územím, kde se letiště nachází.

7. Použitelnost tohoto nařízení pro letiště Gibraltar se pozastavuje, dokud nebude zaveden režim stanovený ve společném prohlášení ministrů zahraničních věcí Španělského království a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska ze dne 2. prosince 1987. Vlády Španělského království a Spojeného království budou Radu o tomto datu informovat.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „osobou se zdravotním postižením“ nebo „osobou s omezenou schopností pohybu a orientace“ osoba, jejíž pohyblivost je při použití dopravního prostředku snížena v důsledku jakéhokoli tělesného postižení (smyslového nebo pohybového, trvalého nebo dočasného), mentálního postižení nebo nezpůsobilosti nebo jakékoli jiné příčiny zdravotního postižení nebo věku a jejíž stav vyžaduje, aby jejím potřebám byla věnována odpovídající pozornost a byly jim přizpůsobeny služby, které jsou poskytované všem cestujícím;
- b) „leteckým dopravcem“ podnik letecké dopravy s platnou provozní licencí;
- c) „provozujícím leteckým dopravcem“ letecký dopravce, který provádí nebo zamýšlí provést let podle smlouvy s cestujícím nebo jménem jiné právnické nebo fyzické osoby, která uzavřela smlouvu s tímto cestujícím;
- d) „leteckým dopravcem Společenství“ letecký dopravce s platnou provozní licencí vydanou členským státem v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 2407/92 ze dne 23. července 1992 o vydávání licencí leteckým dopravcům⁽¹⁾;
- e) „provozovatelem souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy“, s výjimkou leteckého dopravce, organizátor nebo prodejce ve smyslu čl. 2 odst. 2 a 3 směrnice 90/314/EHS;
- f) „řídícím orgánem letiště“ nebo „řídícím orgánem“ orgán, který má podle vnitrostátních právních předpisů zejména za úkol správu a řízení letištní infrastruktury a koordinaci a kontrolu činností různých dopravců přítomných na letišti nebo daného letištního systému;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 1.

- g) „uživatelé letiště“ fyzická nebo právnická osoba odpovědná za leteckou přepravu cestujících z daného letiště nebo do daného letiště;
- h) „výborem uživatelů letiště“ výbor složený ze zástupců uživatelů letiště nebo organizací, které je zastupují;
- i) „rezervací“ skutečnost, že cestující má letenku nebo jiný důkaz, který udává, že rezervace byla leteckým dopravcem nebo provozovatelem souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy přijata a evidována;
- j) „letištěm“ plocha speciálně upravená pro přistávání, vzlety a pozemní pohyby letadel, včetně pomocných zařízení potřebných pro tyto operace, které vyžaduje letecká doprava a služby, a včetně zařízení potřebných pro zajištění služeb obchodní letecké dopravy;
- k) „letištěm parkovištěm“ parkoviště v areálu letiště nebo pod přímou kontrolou řídicího orgánu letiště, jež přímo slouží cestujícím využívajícím toto letiště;
- l) „obchodní leteckou dopravou pro cestující“ služba letecké přepravy cestujících zajišťovaná leteckým dopravcem na pravidelných nebo nepravidelných letech a nabízená veřejnosti za úhradu, ať už samostatně, nebo jako část souboru služeb.

Článek 3

Zákaz odmítnout přepravu

Letecký dopravce, jeho zástupce nebo provozovatel souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy nesmí z důvodu zdravotního postižení nebo omezené schopnosti pohybu a orientace odmítnout:

- a) rezervaci pro let z letiště nebo na letiště, na které se vztahuje toto nařízení;
- b) přijmout na palubu osobu se zdravotním postižením nebo osobu s omezenou schopností pohybu a orientace na tomto letišti, jestliže dotyčná osoba má platnou letenku a rezervaci.

Článek 4

Výjimky, zvláštní podmínky a informace

1. Bez ohledu na článek 3 smí letecký dopravce, jeho zástupce nebo provozovatel souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy odmítnout na základě zdravotního postižení nebo omezené schopnosti pohybu a orientace rezervaci nebo přijmout na palubu osobu se zdravotním postižením nebo osobu s omezenou schopností pohybu a orientace:

- a) aby dodržel platné bezpečnostní požadavky, které stanoví mezinárodní právní předpisy, právní předpisy Společenství nebo vnitrostátní právní předpisy, nebo aby dodržel bezpečnostní požadavky stanovené orgánem, jenž vydal dotyčnému leteckému dopravci osvědčení provozovatele letecké dopravy;

- b) pokud velikost letadla nebo jeho dveří nástup na palubu nebo přepravu této osoby se zdravotním postižením nebo osoby s omezenou schopností pohybu a orientace reálně neumožňuje.

V případě odmítnutí rezervace z důvodů uvedených pod písmeny a) nebo b) prvního pododstavce vynaloží letecký dopravce, jeho zástupce nebo provozovatel souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy přiměřené úsilí, aby navrhl dotyčné osobě přijatelnou alternativu.

Osobě se zdravotním postižením nebo osobě s omezenou schopností pohybu a orientace, které byl odepřen nástup na palubu na základě jejího zdravotního postižení nebo omezené schopnosti pohybu a orientace, a osobě, která tuto osobu doprovází podle odstavce 2 tohoto článku, musí být nabídnuto právo na proplacení výdajů nebo přesměrování podle článku 8 nařízení (ES) č. 261/2004. Právo na volbu mezi zpátečním letem nebo přesměrováním je podmíněno splněním všech bezpečnostních požadavků.

2. Za stejných podmínek, které jsou uvedeny v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), smí letecký dopravce, jeho zástupce nebo provozovatel souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy požadovat, aby osoba se zdravotním postižením nebo osoba s omezenou schopností pohybu a orientace byla doprovázena další osobou, která je schopna jí poskytnout potřebnou pomoc.

3. Letecký dopravce nebo jeho zástupce zpřístupní veřejnosti v dostupných formách a přinejmenším v těch jazycích, v nichž jsou informace dostupné ostatním cestujícím, bezpečnostní pravidla, která se vztahují na přepravu osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace, jakož i jakákoli omezení jejich přepravy nebo přepravy jejich vybavení pro mobilitu z důvodu velikosti letadla. Provozovatel souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy zpřístupní ta bezpečnostní pravidla a omezení, která se vztahují na lety v rámci souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy, které organizuje, prodává nebo nabízí k prodeji.

4. Pokud letecký dopravce, jeho zástupce nebo provozovatel souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy využije výjimky uvedené v odstavci 1 nebo 2, okamžitě informuje dotyčnou osobu se zdravotním postižením nebo osobu s omezenou schopností pohybu a orientace o důvodech, které ho k tomu vedly. Na požádání informuje letecký dopravce, jeho zástupce nebo provozovatel souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy dotyčnou osobu se zdravotním postižením nebo osobu s omezenou schopností pohybu a orientace o těchto důvodech písemně, a to do pěti pracovních dnů od data žádosti.

Článek 5

Určení míst příjezdu a odjezdu

1. Ve spolupráci s uživateli letiště, a to prostřednictvím výboru uživatelů letiště, je-li ustaven, a ve spolupráci s příslušnými organizacemi zastupujícími osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace určí řídicí orgán letiště s ohledem na místní podmínky místa příjezdu a odjezdu v areálu letiště nebo na místě, nad nímž má řídicí orgán přímou kontrolu, a to jak uvnitř budov terminálů, tak

i mimo ně, na kterých mohou osoby se zdravotním postižením nebo osoby s omezenou schopností pohybu a orientace snadno oznámit svůj příjezd na letiště a vyžádat si pomoc.

2. Místa příjezdu a odjezdu uvedená v odstavci 1 musí být jasně označena a musí na nich být v dostupných formách k dispozici základní informace o letišti.

Článek 6

Předávání informací

1. Letečtí dopravci, jejich zástupci a provozovatelé souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy přijmou na všech svých prodejních místech na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, včetně prodeje po telefonu a přes internet, veškerá opatření, která jsou nezbytná k přijetí oznámení o potřebě pomoci od osob se zdravotním postižením nebo osob s omezenou schopností pohybu a orientace.

2. Pokud letecký dopravce, jeho zástupce nebo provozovatel souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy obdrží oznámení o potřebě pomoci do 48 hodin před zveřejněným časem odletu, předá dotýcnou informaci alespoň 36 hodin před zveřejněným časem odletu:

- a) řídicímu orgánu letiště odletu, příletu a tranzitu a
- b) provozujícímu leteckému dopravci, pokud rezervace nebyla uskutečněna prostřednictvím tohoto dopravce, a pokud provozující letecký dopravce není v okamžiku oznámení znám, předá se mu informace, jakmile to bude možné.

3. Ve všech ostatních případech, než jsou případy uvedené v odstavci 2, předá letecký dopravce, jeho zástupce nebo provozovatel souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy dotýcnou informaci co nejdříve.

4. Co nejdříve po odletu informuje provozující letecký dopravce řídicí orgán letiště v místě určení, pokud se nachází na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, o počtu osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace na palubě letadla, které potřebují pomoc uvedenou v příloze I, a o povaze této pomoci.

Článek 7

Právo na pomoc na letištích

1. Když se osoba se zdravotním postižením nebo osoba s omezenou schopností pohybu a orientace dostaví na letiště za účelem odletu, je řídicí orgán letiště odpovědný za zajištění pomoci uvedené v příloze I tak, aby se tato osoba byla schopna zúčastnit letu, na který má rezervaci, pokud byla dotýcnému leteckému dopravci, jeho zástupci nebo provozovateli souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy oznámena zvláštní potřeba pomoci pro tuto osobu alespoň 48 hodin před

zveřejněným časem odletu. Toto oznámení se týká i zpátečního letu, jestliže let tam i zpět byl sjednán u téhož leteckého dopravce.

2. Žádost o využití pomoci asistenčního psa musí být akceptována za předpokladu, že leteckému dopravci, jeho zástupci nebo provozovateli souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy je tato skutečnost oznámena v souladu s vnitrostátními pravidly pro přepravu asistenčních psů na palubě letadel, jestliže taková pravidla existují.

3. Pokud nebylo učiněno oznámení podle odstavce 1, vyvine řídicí orgán letiště veškeré rozumné úsilí o zajištění pomoci uvedené v příloze I tak, aby se dotýcná osoba byla schopna zúčastnit letu, na který má rezervaci.

4. Ustanovení odstavce 1 se použije:

- a) pokud se tato osoba dostaví k odbavení:
 - i) v čase, který je předem a písemně (rovněž elektronickými prostředky) stanoven leteckým dopravcem, jeho zástupcem nebo provozovatelem souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy, nebo
 - ii) není-li čas stanoven, nejpozději do hodiny před zveřejněným časem odletu, nebo
- b) pokud se tato osoba dostaví na místo v areálu letiště určené v souladu s článkem 5:
 - i) v čase, který je předem a písemně (rovněž elektronickými prostředky) stanoven leteckým dopravcem, jeho zástupcem nebo provozovatelem souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy, nebo
 - ii) není-li čas stanoven, nejpozději do dvou hodin před zveřejněným časem odletu.

5. Pokud osoba se zdravotním postižením nebo osoba s omezenou schopností pohybu a orientace užívá tranzitních služeb letiště, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo je převedena leteckým dopravcem nebo provozovatelem souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy z letu, na který má rezervaci, na jiný let, je řídicí orgán letiště odpovědný za zajištění pomoci uvedené v příloze I tak, aby se tato osoba byla schopna zúčastnit letu, na který má rezervaci.

6. Při příletu osoby se zdravotním postižením nebo osoby s omezenou schopností pohybu a orientace na letiště, na které se vztahuje toto nařízení, je řídicí orgán letiště odpovědný za zajištění pomoci uvedené v příloze I tak, aby se tato osoba byla schopna dopravit do místa odjezdu z letiště uvedeného v článku 5.

7. Poskytovaná pomoc musí co možná nejvíce odpovídat zvláštním potřebám jednotlivých cestujících.

Článek 8

Odpovědnost za pomoc na letištích

1. Řídicí orgán letiště odpovídá za to, že pomoc uvedená v příloze I je poskytována osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace bez dalších poplatků.

2. Tuto pomoc může poskytnout řídicí orgán letiště sám. Jinak může řídicí orgán – při zachování své odpovědnosti a vždy s výhradou dodržení norem kvality uvedených v čl. 9 odst. 1 – uzavřít smlouvu o poskytování pomoci s jednou nebo několika jinými stranami. Řídicí orgán může uzavřít takovou smlouvu nebo smlouvy ze své vlastní iniciativy nebo na požádání, a to i ze strany leteckého dopravce, ve spolupráci s uživateli letiště, prostřednictvím výboru uživatelů letiště, je-li ustaven, přičemž se zohlední stávající služby na dotyčném letišti. V případě odmítnutí takové žádosti je řídicí orgán písemně zdůvodní.

3. Řídicí orgán letiště může pro účely financování této pomoci nediskriminačním způsobem vybírat zvláštní poplatek od uživatelů letiště.

4. Tento zvláštní poplatek musí být přiměřený, odvozený od nákladů, transparentní a stanovený řídicím orgánem letiště ve spolupráci s uživateli letiště, a to prostřednictvím výboru uživatelů letiště, je-li ustaven, nebo jiného vhodného subjektu. Poplatek se rozdělí mezi uživatele letiště v poměru k celkovému počtu všech cestujících, které každý přepraví na letiště a z něj.

5. V souladu se současnými obchodními zvyklostmi oddělí řídicí orgán letiště ve svém účetnictví činnosti související s pomocí poskytovanou osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace od ostatních činností.

6. Řídicí orgán letiště zpřístupní uživatelům letiště, a to prostřednictvím výboru uživatelů letiště, je-li ustaven, nebo jiného vhodného subjektu, jakož i subjektu nebo subjektům odpovědným za prosazování uvedeným v článku 14 ověřený roční přehled přijatých poplatků a vynaložených výdajů v souvislosti s pomocí poskytovanou osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace.

Článek 9

Normy kvality pro pomoc

1. S výjimkou letišť, jejichž roční objem provozu je nižší než 150 000 cestujících obchodní letecké dopravy, stanoví řídicí orgán ve spolupráci s uživateli letiště, a to prostřednictvím výboru uživatelů letiště, je-li ustaven, a s organizacemi zastupujícími osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace normy kvality pro pomoc uvedenou v příloze I a určí potřebné prostředky pro jejich splnění.

2. Při stanovování těchto norem se plně zohlední mezinárodně uznávané politiky a kodexy chování týkající se usnadnění

dopravy osob se zdravotním postižením nebo osob s omezenou schopností pohybu a orientace, zejména Kodex správného chování při pozemním odbavování osob s omezenou schopností pohybu a orientace ECAC.

3. Řídicí orgán letiště své normy kvality zveřejní.

4. Letecký dopravce a řídicí orgán letiště se mohou dohodnout, že pro cestující, které letecký dopravce přepravuje na letiště a z něj, poskytne řídicí orgán letiště pomoc na vyšší úrovni, než stanoví normy uvedené v odstavci 1, nebo poskytne ke službám uvedeným v příloze I doplňkové služby.

5. Pro účely financování některého z těchto opatření může řídicí orgán vybírat od leteckého dopravce doplňkový poplatek k poplatku uvedenému v čl. 8 odst. 3, který musí být transparentní, odvozený od nákladů a stanovený po poradě s dotyčným leteckým dopravcem.

Článek 10

Pomoc leteckých dopravců

Letecký dopravce poskytne osobě se zdravotním postižením nebo osobě s omezenou schopností pohybu a orientace při odletu, příletu nebo při tranzitu na letišti, na které se vztahuje toto nařízení, pomoc uvedenou v příloze II bez dalších poplatků, pokud tato osoba splňuje podmínky stanovené v čl. 7 odst. 1, 2 a 4.

Článek 11

Odborná příprava

Letečtí dopravci a řídicí orgány letiště:

- a) zajistí, aby všichni jejich zaměstnanci a zaměstnanci subdodavatele, kteří poskytují přímou pomoc osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace, měli znalosti o tom, jak vyhovět potřebám osob s různým zdravotním postižením nebo se zhoršenou schopností pohybu a orientace;
- b) poskytnou školení o rovnoprávnosti zdravotně postižených a o problematice zdravotního postižení veškerému personálu, který pracuje na letišti a přichází do přímého styku s cestující veřejností;
- c) zajistí, aby všichni noví zaměstnanci prošli školením o problematice zdravotního postižení a aby byl personál podle potřeby doškolen.

Článek 12

Náhrada škody za ztrátu nebo poškození invalidního vozíku, jiného vybavení pro mobilitu nebo pomocného vybavení

V případě, že během manipulace na letišti nebo během přepravy na palubě letadla dojde ke ztrátě nebo poškození invalidních

vozíků nebo jiného vybavení pro mobilitu nebo pomocného vybavení, náleží cestujícímu, jemuž vybavení patří, náhrada škody podle předpisů mezinárodního práva, práva Společenství a vnitrostátního práva.

Článek 13

Zákaz vyloučení odpovědnosti

Povinnosti vůči osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace vyplývající z tohoto nařízení nelze omezit ani vyloučit.

Článek 14

Subjekt odpovědný za prosazování a jeho úkoly

1. Každý členský stát určí subjekt nebo subjekty odpovědné za prosazování tohoto nařízení, pokud jde o odlety z letišť a přelety na letiště, která se nacházejí na jeho území. Tento subjekt nebo subjekty případně přijmou opatření potřebná k zabezpečení dodržování práv osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace, včetně souladu s normami kvality uvedenými v čl. 9 odst. 1. Členské státy informují Komisi o subjektu nebo subjektech, které určily.

2. Členské státy případně stanoví, že subjekt nebo subjekty odpovědné za prosazování a určené podle odstavce 1 rovněž zajišťují náležité provádění článku 8, včetně ustanovení o poplatcích s cílem zabránit nekalé hospodářské soutěži. K tomuto účelu mohou určit i jiný subjekt.

Článek 15

Stížnosti

1. Osoba se zdravotním postižením nebo osoba s omezenou schopností pohybu a orientace, která má za to, že toto nařízení bylo porušeno, může na tuto skutečnost upozornit řídicí orgán letiště nebo případně dotyčného leteckého dopravce.

2. Pokud osoba se zdravotním postižením nebo osoba s omezenou schopností pohybu a orientace nemůže dosáhnout

tímto způsobem nápravy, může podat stížnosti v souvislosti s údajným porušením tohoto nařízení subjektu nebo subjektům určeným podle čl. 14 odst. 1 nebo jakémukoli jinému příslušnému orgánu určenému členským státem.

3. Subjekt v jednom členském státu, který obdrží stížnost ve věci spadající do působnosti určeného subjektu jiného členského státu, postoupí stížnost subjektu tohoto jiného členského státu.

4. Členské státy přijmou opatření k informování osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace o jejich právech podle tohoto nařízení a o možnosti podat stížnost tomuto určenému subjektu nebo subjektům.

Článek 16

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zabezpečení jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi a neprodleně ji informují o všech následných změnách.

Článek 17

Zpráva

Do 1. ledna 2010 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování a výsledcích tohoto nařízení. Ke zprávě se v případě potřeby připojí návrhy právních předpisů, kterými se ustanovení tohoto nařízení podrobně provádí nebo revidují.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se s účinkem od 26. července 2008, s výjimkou článků 3 a 4, které se použijí s účinkem od 26. července 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 5. července 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předsedkyně
P. LEHTOMÄKI

PŘÍLOHA I

Druhy pomoci spadající do působnosti řídicích orgánů letiště

Druhy pomoci a úpravy nutné k tomu, aby se osobám se zdravotním postižením a osobám s omezenou schopností pohybu a orientace umožnilo:

- sdělit svůj příjezd na letiště a žádost o pomoc na určených místech uvnitř budov terminálů a mimo ně podle článku 5,
- přesunout se z určeného místa k přepážce pro odbavení,
- projít odbavením, včetně zavazadel,
- přesunout se od přepážky pro odbavení do letadla, po absolvování pasové, celní a bezpečnostní kontroly,
- nastoupit na palubu letadla pomocí výtahu, invalidních vozíků nebo jiné nutné pomoci, podle toho, co je vhodnější,
- přesunout se od dveří letadla na své sedadlo,
- uložit a opět převzít zavazadlo na palubě letadla,
- přesunout se ze svého sedadla ke dveřím letadla,
- vystoupit z letadla pomocí výtahu, invalidních vozíků nebo jiné nutné pomoci, podle toho, co je vhodnější,
- přesunout se z letadla do haly pro výdej zavazadel a převzít zavazadlo, po absolvování pasové a celní kontroly,
- přesunout se z haly pro výdej zavazadel na určené místo,
- stihnout letecký přípoj v případě tranzitu, podle potřeby s pomocí v neveřejné i veřejně přístupné zóně letiště, uvnitř budov terminálů a mezi nimi,
- přemístit se v případě potřeby na toalety.

Využívá-li osoba se zdravotním postižením nebo osoba s omezenou schopností pohybu a orientace doprovodu jiné osoby, musí být této osobě na požádání umožněno poskytovat nezbytnou pomoc v prostoru letiště, při nastupování do letadla a při vystupování z něj.

Pozemní odbavení veškerého nezbytného vybavení pro mobilitu, včetně zařízení, jako jsou elektrické invalidní vozíky, s výhradou oznámení 48 hodin předem a možných omezení, pokud jde o místo na palubě letadla, a s výhradou použití příslušných právních předpisů o nebezpečném zboží.

Dočasná náhrada za zničené nebo ztracené vybavení pro mobilitu, přičemž se jako náhrada nemusí použít stejné vybavení.

Případné pozemní odbavení asistenčních psů pro doprovod.

Sdělení informací potřebných pro let přístupnými formami.

PŘÍLOHA II

Pomoc poskytovaná leteckými dopravci

Přeprava asistenčních psů na palubě v závislosti na vnitrostátních předpisech.

Kromě lékařského vybavení přeprava až dvou kusů vybavení pro mobilitu na jednu osobu se zdravotním postižením nebo osobu s omezenou schopností pohybu a orientace, včetně elektrických invalidních vozíků, s výhradou oznámení 48 hodin předem a možných omezení, pokud jde o místo na palubě letadla, a s výhradou použití příslušných právních předpisů o nebezpečném zboží.

Sdělení základních informací týkajících se letu přístupnými formami.

Přiměřená snaha o úpravu sedadel na žádost podle potřeb osob se zdravotním postižením nebo osob s omezenou schopností pohybu a orientace a s přihlédnutím k bezpečnostním požadavkům a dostupnosti.

V případě potřeby pomoc při přemístění na toalety.

Využívá-li osoba se zdravotním postižením nebo osoba s omezenou schopností pohybu a orientace doprovod jině osoby, vyvine letecký dopravce přiměřené úsilí, aby tato osoba dostala místo vedle osoby se zdravotním postižením nebo osoby s omezenou schopností pohybu a orientace.

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/52/ES

ze dne 5. července 2006,

kterou se mění směrnice 95/2/ES o potravinářských přídatných látkách jiných než barviva a náhradní sladidla a směrnice 94/35/ES o náhradních sladidlech pro použití v potravinách

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Přídatné potravinářské látky mohou být schváleny pro používání v potravinách pouze tehdy, jsou-li v souladu s přílohou II směrnice Rady 89/107/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se potravinářských přídatných látek povolených pro použití v potravinách určených k lidské spotřebě ⁽³⁾.

(2) Směrnice 95/2/ES ⁽⁴⁾ stanoví seznam potravinářských přídatných látek, jež mohou být používány ve Společenství, a podmínky jejich použití.

(3) Směrnice 94/35/ES ⁽⁵⁾ stanoví seznam náhradních sladidel, jež mohou být používána ve Společenství, a podmínky jejich použití.

(4) Od přijetí směrnic 95/2/ES a 94/35/ES došlo v oblasti potravinářských přídatných látek k technickému vývoji. Uvedené směrnice by měly být upraveny, aby tento vývoj zohledňovaly.

(5) Na základě stanoviska Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) ze dne 26. listopadu 2003 dochází ke změnám ve stávajících povoleních s cílem udržet hladinu nitrosaminů co nejnížší snížením hladiny dusitanů a dusičnanů přidávaných do potravin a zároveň zachovat mikrobiologickou bezpečnost potravin. Úřad doporučuje, aby se hladiny dusitanů a dusičnanů stanovily právními předpisy jako „přidané množství“. Úřad se domnívá, že k potlačení *C. botulinum* přispívá spíše přidané množství dusitanů než jejich zbytkové množství. Stávající ustanovení by se měla pozměnit tak, aby byly nejvyšší povolené hodnoty, jak uvádí úřad, v tepelně neopracovaných nebo tepelně opracovaných masných výrobcích, sýrech a rybách vyjadřovány jako přidaná množství. Avšak pro některé tradičním způsobem vyráběné masné výrobky by měla být výjimečně stanovena nejvyšší zbytková množství za předpokladu, že tyto výrobky budou náležitě definovány a pojmenovány. Stanovené hodnoty by měly zajistit, že nebude překročen přijatelný denní přívod (ADI) stanovený Vědeckým výborem pro potraviny v roce 1990. Výrobky, které nejsou konkrétně uvedeny v této směrnici, které jsou však tradičně vyráběny podobným způsobem (tj. podobné výrobky), mohou být v případě nutnosti zařazeny do kategorií v souladu s články 5 a 6 směrnice 95/2/ES. U sýrů by měla být hodnota vyjádřena jako množství přidané do mléka na výrobu sýrů. Pokud se použije postup, při kterém se před přidáním dusičnanů odstraňuje syrovátka a přidává voda, měly by být výsledné hodnoty stejné jako hodnoty, kterých by bylo dosaženo, kdyby se dusičnany přidaly přímo do mléka na výrobu sýrů.

(6) Směrnice 2003/114/ES mění směrnici 95/2/ES stanovila Komisi a úřadu povinnost přezkoumat do 1. července 2004 podmínky pro použití přídatných látek E 214 až E 219, tj. p-hydroxybenzoátů a jejich sodných solí. Úřad vyhodnotil informace o bezpečnosti p-hydroxybenzoátů a dne 13. července 2004 vydal své stanovisko. Úřad stanovil celkový přijatelný denní přívod pro methylester a ethylester a kyseliny p-hydroxybenzoové a jejich sodné soli v celkové výši 0–10 mg/kg tělesné hmotnosti. Úřad shledal, že by propylparaben neměl být zahrnut do tohoto celkového přijatelného denního přívodu, protože měl na rozdíl od methylparabenu a ethylparabenu u mladých krys vliv na pohlavní hormony a samčí pohlavní orgány. Úřad proto nemohl doporučit pro propylparaben přijatelný denní přívod (ADI), protože nemá k dispozici žádnou jasně stanovenou hodnotu dávky bez pozorovaného nepříznivého účinku (NOAEL). Je nezbytné ze směrnice 95/2/ES vyjmout propyl p-hydroxybenzoát (E 216) a propyl p-hydroxybenzoát sodnou sůl (E 217). Kromě toho je nutné ukončit i používání p-hydroxybenzoátů v tekutých dietních doplňcích stravy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 255, 14.10.2005, s. 59.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. října 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 2. června 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 61, 18.3.1995, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/114/ES (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 58).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 237, 10.9.1994, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/115/ES (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 65).

- (7) Rozhodnutí Komise 2004/374/ES⁽¹⁾ pozastavilo uvádění na trh a dovoz želé cukrovinek ve tvaru minipohárků obsahujících želírující potravinářské přídatné látky získané z mořských řas a některých gum, a to z důvodu nebezpečí udušení těmito produkty. S ohledem na přezkum uvedeného rozhodnutí je proto třeba vyloučit používání některých želírujících potravinářských přídatných látek v želé cukrovinkách ve tvaru minipohárků.
- (8) Vědecký výbor pro potraviny vyhodnotil informace o bezpečnosti erytritolu a dne 5. března 2003 vydal stanovisko. Výbor dospěl k závěru, že použití erytritolu jako potravinářské přídatné látky je přijatelné. Výbor rovněž upozorňuje, že erytritol má projímavé účinky, ovšem ve vyšší dávce než jiné polyalkoholy. Erytritol má kromě přislažování ještě mnoho jiných technologických vlastností, jež jsou důležité v široké řadě potravin, od cukrovinek po mléčné produkty. Působí jako látka zvýrazňující chuť a vůni, nosič, zvlhčující látka, stabilizátor, zahušťovadlo, plnidlo a sekvestrant. Je třeba povolit použití erytritolu ve stejných potravinářských využitích jako u ostatních polyalkoholů, jež jsou v současné době povoleny. Kromě toho je nutné změnit směrnici 94/35/ES, jelikož erytritol může být stejně jako ostatní polyalkoholy, jež jsou v současné době povoleny, použit také pro účely přislažování.
- (9) Vědecký výbor pro potraviny vyhodnotil informace o bezpečnosti sójové hemicelulosity a dne 4. dubna 2003 vydal stanovisko. Výbor dospěl k závěru, že použití sójové hemicelulosity je v některých potravinách, k nimž byla podána žádost, a v určitých hodnotách obsahu přijatelné. Je proto vhodné povolit používání sójové hemicelulosity pro některé účely. Aby se však vyšlo vstříc osobám trpícím alergiemi, nemělo by toto používání být povoleno v nezpracovaných potravinách, ve kterých se neočekává přítomnost sóji. V každém případě by měli být spotřebitelé v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy⁽²⁾ informováni v případě, že výrobky obsahují sójovou hemicelulosu.
- (10) Úřad vyhodnotil informace o bezpečnosti ethylcelulosity a dne 17. února 2004 vydal stanovisko. Úřad se rozhodl zahrnout ethylcelulosu do skupinového přijatelného denního přívodu „blíže neuvedeno“ pro modifikované celulózy, který stanovil Vědecký výbor pro potraviny. Ethylcelulosa se hlavně používá v doplňcích stravy a v látkách určených k aromatizaci v obalu. Použití ethylcelulosity by proto mělo být povoleno obdobným způsobem jako u ostatních celulóz.
- (11) Úřad vyhodnotil informace o bezpečnosti pullulanu a dne 13. července 2004 vydal stanovisko. Úřad shledal, že použití pullulanu je přijatelné při potahování doplňků stravy ve formě tobolek a tablet, jakož i u osvěžovačů dechu ve formě plátek. Je proto vhodné tyto způsoby použití povolit.
- (12) Úřad vyhodnotil informace o bezpečnosti terciálního butylhydrochinonu (TBHQ) a dne 12. července 2004 vydal stanovisko. Úřad stanovil pro tento antioxidant přijatelný denní přívod ve výši 0 až 0,7 mg/kg tělesné váhy a shledal, že jeho použití je přijatelné v určitých potravinách v určitých hodnotách obsahu. Je proto vhodné tuto přídatnou látku povolit.
- (13) Vědecký výbor pro potraviny vyhodnotil informace o bezpečnosti škrobového oktenylsukcinátu hlinitého a dne 21. března 1997 vydal stanovisko. Výbor shledal, že použití této přídatné látky jako složky vitaminů a karotenoidů ve formě minitobolek je možné považovat za přijatelné. Je proto vhodné toto použití povolit.
- (14) Během výroby sýrů z kyselého mléka se k pasterizovanému mléku přidává hydrogenuhlíčan sodný (E 500ii), aby ztlumil kyselost způsobenou kyselinou mléčnou na vhodné hodnotě pH, čímž se vytvoří nezbytné podmínky pro růst zrajících kultur. Je proto vhodné povolit použití hydrogenuhlíčitanu sodného v sýrech z kyselého mléka.
- (15) V současné době je ve vařených garnátech obecných povoleno použití směsi sorbanů (E 200, E 202 a E 203) a benzoanů (E 210 až E 213) pro účely konzervace. Je vhodné rozšířit povolení pro její použití ve všech vařených koryších a měkkýších.
- (16) Oxid křemičitý (E 551) je jako nosič potravinářských barviv povolen v maximální výši 5 %. Mělo by být dále povoleno používání oxidu křemičitého jako nosiče pro potravinářská barviva oxid titaničitý (E 171) a oxidy a hydroxidy železa (E 172) v maximální výši 90 % obsahu barviva.
- (17) Směrnice 95/2/ES omezuje používání přísad uvedených v příloze I uvedené směrnice v tradičním francouzském chlebu „*Pain courant français*“. Stejně omezení by mělo platit i pro podobný tradiční maďarský chléb. Rovněž je vhodné, aby bylo povoleno použití kyseliny askorbové (E 300), askorbátu sodného (E 301) a dvojsodno-vápenaté soli kyseliny ethylen-diamintetraoctové (E 385) v maďarských játrových paštikách.
- (18) Je nezbytné aktualizovat stávající předpisy týkající se používání oxidu siřičitého a siřičitanů (E 220 až E 228) ve vařených koryších, stolním hroznovém vínu a liči.
- (19) V souladu se žádostí z členského státu a se stanoviskem Vědeckého výboru pro potraviny ze dne 5. března 2003 by měl být 4-hexylresorcinol, který byl na vnitrostátní úrovni povolen na základě směrnice 89/107/EHS, povolen na úrovni Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 118, 23.4.2004, s. 70.

⁽²⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/89/ES (Úř. věst. L 308, 25.11.2003, s. 15).

- (20) Terminologie použitá ve směrnici 95/2/ES by měla být přizpůsobena s ohledem na směrnici Rady 89/398/EHS ze dne 3. května 1989 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se potravin určených pro zvláštní výživu ⁽¹⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy ⁽²⁾ a směrnici Komise 1999/21/ES ze dne 25. března 1999 o dietních potravinách pro zvláštní léčebné účely ⁽³⁾.
- (21) Směrnice 95/2/ES a 94/35/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 95/2/ES se mění takto:

1. V čl. 1 odst. 3 se písmeno c) nahrazuje tímto:
„c) „nosiči“, včetně rozpouštědel, látky, které se používají k rozpouštění, ředění, disperzi nebo jiné fyzikální úpravě potravinářské přídatné látky nebo látky určené k aromatizaci s cílem usnadnit manipulaci s nimi, jejich aplikaci nebo použití, aniž přitom mění jejich technologickou funkci (a aniž vykazují jakýkoliv vlastní technologický účinek);“.
2. V čl. 3 odst. 2 se slova „výživu po odstavení“ nahrazují slovy „obilné a ostatní příkrmy“.
3. Přílohy se mění v souladu s přílohou I této směrnice.

Článek 2

Příloha směrnice 94/35/ES se mění v souladu s přílohou II této směrnice.

Článek 3

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 15. února 2008 tak, aby
 - a) povolovaly obchodování s produkty, jež jsou v souladu s touto směrnicí, a jejich používání nejpozději od 15. února 2008,
 - b) zakazovaly obchodování s produkty, jež nejsou v souladu s touto směrnicí, a jejich používání nejpozději od 15. srpna 2008.

Avšak produkty, které byly uvedeny na trh nebo označeny před 15. srpnem 2008 a nejsou v souladu s touto směrnicí, smějí být prodávány až do vyčerpání zásob.

Členské státy neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů spolu se srovnávací tabulkou mezi jejich ustanoveními a ustanoveními této směrnice.

2. Předpisy přijaté členskými státy podle odstavce 1 musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 5. července 2006.

Za Evropský parlament

předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

předsedkyně

P. LEHTOMÄKI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

⁽²⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽³⁾ Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 29. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

PŘÍLOHA I

Přílohy směrnice 95/2/ES se mění takto:

1. Příloha I se mění takto:

a) v úvodní poznámce se vkládá nová poznámka, která zní:

- „4. Látky uvedené pod čísly E 400, E 401, E 402, E 403, E 404, E 406, E 407, E 407a, E 410, E 412, E 413, E 414, E 415, E 417, E 418 a E 440 nelze použít v želé cukrovinkách ve tvaru minipohárků, jimiž se pro účely této směrnice rozumějí želé cukrovinky pevné konzistence v polotuhých minipohárcích nebo minitobolkách, které jsou určeny k požití jako jedno sousto tak, že při stlačení minipohárku či minitobolky se cukrovinka vsune do úst.“;

b) v tabulce se vkládá nový řádek, který zní:

„E 462	Ethylcelulosa“
--------	----------------

2. Příloha II se mění takto:

a) řádek pro „zrající sýr“ se nahrazuje tímto:

„Zrající sýr	E 170 uhličitán vápenatý E 504 uhličitany hořečnaté E 509 chlorid vápenatý E 575 glukono-delta-lakton	<i>quantum satis</i>
	E 500ii hydrogenuhličitán sodný	<i>quantum satis</i> (pouze pro sýr z kyselého mléka);

b) v řádku pro „Běžný francouzský chléb (*Pain courant français*)“ se slova „Běžný francouzský chléb (*Pain courant français*)“ nahrazují slovy „*Pain courant français; Friss búzákenyér, fehér és félbarna kenyerek*“;

c) v řádku pro „Husí játra, celá husí játra, husí játra v bloku (*Foie gras, foie gras entier, blocs de foie gras*)“ se slova „Husí játra, celá husí játra, husí játra v bloku (*Foie gras, foie gras entier, blocs de foie gras*)“ nahrazují slovy „*Foie gras, foie gras entier, blocs de foie gras; Libamáj, libamáj egészben, libamáj tömbben*“.

3. Příloha III se mění takto:

a) část A se mění takto:

i) v tabulce „Sorbany, benzoany a phydroxybenzoany“ se zrušují řádky pro „E 216 Propyl p-hydroxybenzoát“ a „E 217 Propyl p-hydroxybenzoát sodnou sůl“,

ii) tabulka pro potraviny se mění takto:

— zrušují se tyto řádky:

„Vaření korýši				2 000		
Račí ocásky, vařené a balení marinování vaření měkkýši	2 000					
Tekuté výživové doplňky						2 000“

- vkládají se nové řádky, které znějí:

„Korýši a měkkýši, vaření		1 000		2 000		
Doplňky stravy vymezené směrnicí 2002/46/ES (*) dodávané v tekuté formě				2 000		

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES (Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51).“;

- slova „Dietní potraviny pro zvláštní léčebné účely“ se nahrazují slovy „Dietní potraviny pro zvláštní léčebné účely vymezené směrnicí 1999/21/ES (*)“

(*) Směrnice Komise 1999/21/ES (Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 29).“;

- b) v části B se tabulka pro potraviny mění takto:

- řádek pro korýše a hlavonožce se nahrazuje tímto:

„Korýši a hlavonožci:	
— čerství, zmrazení a hluboce zmrazení	150 ⁽¹⁾
— korýši z čeledí <i>Penaeidae</i> , <i>Solenoceridae</i> , <i>Aristaeidae</i> :	
— do 80 jednotek	150 ⁽¹⁾
— mezi 80 a 120 jednotkami	200 ⁽¹⁾
— nad 120 jednotek	300 ⁽¹⁾
Korýši a hlavonožci:	
— vaření	50 ⁽¹⁾
— vaření korýši z čeledí <i>Penaeidae</i> , <i>Solenoceridae</i> , <i>Aristaeidae</i> :	
— do 80 jednotek	135 ⁽¹⁾
— mezi 80 a 120 jednotkami	180 ⁽¹⁾
— nad 120 jednotek	270 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ V jedlém podílu.“;

- slova „Škroby (kromě škrobů pro výživu při odstavení kojence, pokračovací a počáteční kojeneckou výživu)“ se nahrazují slovy „Škroby (kromě škrobů v počáteční kojenecké výživě, pokračovací kojenecké výživě a obilných a ostatních příkrmech)“,

- vkládají se nové řádky, které znějí:

„ <i>Salsicha fresca</i>	450
Stolní hroznové víno	10
Čerstvé liči	10 (měřeno v jedlém podílu)“;

c) v části C se tabulka pro E 249, E 250, E 251 a E 252 nahrazuje tímto:

„Číslo E	Název	Potravina	Nejvyšší množství, které lze přidat v průběhu výroby (vyjádřeno jako NaNO ₂)	Nejvyšší zbytkové množství (vyjádřeno jako NaNO ₂)
E 249	Dusitan draselný (*)	Masné výrobky	150 mg/kg	
E 250	Dusitan sodný (*)	Sterilované masné výrobky (Fo > 3,00) (†)	100 mg/kg	
		Tradiční nakládané masné výrobky (1): <i>Wiltshire bacon</i> (1.1); <i>Entrecoteada, entrecosto, chispe, orelheira e cabeça (salgados), toucinho fumado</i> (1.2); a podobné výrobky		175 mg/kg
		<i>Wiltshire ham</i> (1.1); a podobné výrobky		100 mg/kg
		<i>Rohschinken, nassgepökelt</i> (1.6); a podobné výrobky		50 mg/kg
		<i>Cured tongue</i> (1.3)		
		Tradiční sušené masné výrobky (2): <i>Dry cured bacon</i> (2.1); a podobné výrobky		175 mg/kg
		<i>Dry cured ham</i> (2.1); <i>Jamón curado, paleta curada, lomo embuchado y cecina</i> (2.2); <i>Presunto, presunto da pá a paio do lombo</i> (2.3); a podobné výrobky		100 mg/kg
		<i>Rohschinken, trocken-gepökelt</i> (2.5) a podobné výrobky;		50 mg/kg
		Jiné tradičně vyrobené masné výrobky (3): <i>Vysočina</i> <i>Selský salám</i> <i>Turistický trvanlivý salám</i> <i>Poličan</i> <i>Herkules</i> <i>Lovecký salám</i> <i>Dunajská klobása</i> <i>Paprikáš</i> (3.5); a podobné výrobky	180 mg/kg	
		<i>Rohschinken, trocken-/nassgepökelt</i> (3.1) a podobné výrobky; <i>Jellied veal and brisket</i> (3.2)		50 mg/kg

Číslo E	Název	Potravina	Nejvyšší množství, které lze přidat v průběhu výroby (vyjádřeno jako NaNO ₂)	Nejvyšší zbyteč- kové množství (vyjádřeno jako NaNO ₂)
E 251 E 252	Dusičan sodný (^z) Dusičan dra- selný (^z)	Tepelně neopracované masné výrobky	150 mg/kg	
		Tradiční nakládané masné výrobky (1): <i>Kylmäsävustettu poronliha/ Kallrökt renkött</i> (1.4); <i>Wiltshire bacon</i> a <i>Wiltshire ham</i> (1.1); <i>Entremeada, entrecosto, chispe, orelheira e cabeça (salgados), toucinho fumado</i> (1.2); <i>Rohschinken, nassgepökelt</i> (1.6); a podobné výrobky <i>Bacon, Filet de bacon</i> (1.5); a podobné výrobky <i>Cured tongue</i> (1.3) Tradiční sušené masné výrobky (2): <i>Dry cured bacon</i> a <i>Dry cured ham</i> (2.1); <i>Jamón curado, paleta curada, lomo embuchado y cecina</i> (2.2); <i>Presunto, presunto da pá a paio do lombo</i> (2.3); <i>Rohschinken, trockengepökelt</i> (2.5); a podobné výrobky <i>Jambon sec, jambon sel sec et autres pièces maturées séchées similaires</i> (2.4)	300 mg/kg	250 mg/kg 250 mg/kg bez přidání E 249 nebo E 250 10 mg/kg 250 mg/kg 250 mg/kg bez přidání E 249 nebo E 250
		Jiné tradiční masné výrobky (3): <i>Rohwürste (Salami a Kantwurst)</i> (3.3); <i>Rohschinken, trocken-/nassgepökelt</i> (3.1); a podobné výrobky <i>Salchichón y chorizo tradicionales de larga curación</i> (3.4); <i>Saucissons secs</i> (3.6); a podobné výrobky <i>Jellied veal and brisket</i> (3.2);	300 mg/kg (bez přidání E 249 nebo E 250) 250 mg/kg (bez přidání E 249 nebo E 250)	 250 mg/kg 10 mg/kg

Číslo E	Název	Potravina	Nejvyšší množství, které lze přidat v průběhu výroby (vyjádřeno jako NaNO ₂)	Nejvyšší zbytkové množství (vyjádřeno jako NaNO ₂)
		Tvrdé, polotvrdé a poloměkké sýry	150 mg/kg v mléce na výrobu sýrů nebo srovnatelné množství přidané po odstranění syrovátky a přidání vody	
		Analogy sýra na bázi mléka		
		Nakládání sledi a šproti	500 mg/kg	

- (*) Pokud jsou dusitany označeny „pro použití v potravinách“, mohou být prodávány pouze ve směsi se solí nebo s náhradou soli.
- (†) Hodnota Fo 3 se rovná třem minutám tepelného ošetření při 121 °C (snížení množství bakterií z jedné miliardy spor v každé z 1 000 plechovek na jednu sporu v tisíci plechovkách).
- (‡) Dusičnany mohou být obsaženy v některých tepelně opracovaných masných výrobcích v důsledku přirozené přeměny dusitanů na dusičnany v slabě kyselém prostředí.
- 1 Masné výrobky se nakládají v nálevu obsahujícím dusitany nebo dusičnany, sůl a jiné složky. Masné výrobky mohou být předmětem dalšího zpracování, např. uzení.
 - 1.1 Do masa je vpravena injekce s nálevem a následně se naloží po dobu tří až deseti dnů. Slaný nálev rovněž obsahuje mikrobiologické startovací kultury.
 - 1.2 Naloží se po dobu tří až pěti dnů. Výrobek je tepelně neopracovaný a má vysokou vodní aktivitu.
 - 1.3 Naloží se po dobu nejméně čtyř dnů a předvaří se.
 - 1.4 Do masa je vpravena injekce s nálevem a následně se naloží. Doba naložení je 14 až 21 dní s následným zráním uzením za studena po dobu čtyř až pěti týdnů.
 - 1.5 Nakládá se po dobu čtyř až pěti dnů při teplotě 5 až 7 °C, zraje typicky po dobu 24 až 40 hodin při teplotě 22 °C, může se udit po dobu 24 hodin při teplotě 20 až 25 °C a skladuje se po dobu tří až šesti týdnů při teplotě 12 až 14 °C.
 - 1.6 Doba naložení záleží na tvaru a hmotnosti kusů masa, přibližně dva dny na jeden kg, poté následuje stabilizace/zrání.
 - 2 Proces konzervování sušením zahrnuje působení konzervační směsi obsahující dusitany nebo dusičnany, sůl a jiné složky za sucha na povrch masa s následným obdobím stabilizace/zrání. Masné výrobky mohou být předmětem dalšího zpracování, např. uzení.
 - 2.1 Konzervování sušením následované zráním po dobu nejméně čtyř dnů.
 - 2.2 Konzervování sušením s dobou stabilizace nejméně deset dnů a zrání po dobu více než 45 dnů.
 - 2.3 Konzervováno sušením po dobu deseti až patnácti dnů s následnou dobou stabilizace 30 až 45 dnů a zrání nejméně dva měsíce.
 - 2.4 Konzervováno sušením po dobu tří dnů plus jeden den na každý kilogram s následným obdobím po nasolení v délce jednoho týdne a obdobím zrání od 45 dnů do osmnácti měsíců.
 - 2.5 Doba konzervování záleží na tvaru a hmotnosti kusů masa, přibližně deset až čtrnáct dnů, poté následuje stabilizace/zrání.
 - 3 Procesy konzervování nakládáním a sušením jsou používány kombinovaně nebo pokud je dusičnan nebo dusitan obsažen ve složení výrobku nebo pokud je konzervační nálev vpraven do výrobku injekcí před vařením. Výrobky mohou být předmětem dalšího zpracování, např. uzení.
 - 3.1 Konzervování sušením a nakládáním v nálevu je používáno kombinovaně (bez vpravení nálevu injekcí). Doba konzervování záleží na tvaru a hmotnosti kusů masa, přibližně 14 až 35 dnů, poté následuje stabilizace/zrání.
 - 3.2 Injekce nálevu s následným vařením ve vroucí vodě po dobu až tří hodin po uplynutí nejméně dvou dnů.
 - 3.3 Výrobek má dobu zrání nejméně čtyř týdnů a poměr vody/proteinů menší než 1,7.
 - 3.4 Výrobek má dobu zrání nejméně 30 dnů.
 - 3.5 Sušený výrobek vařený za teploty 70 °C, poté proces sušení a uzení po dobu osmi až dvanácti dnů. Fermentovaný výrobek podléhá trístupňovému procesu fermentování po dobu 14 až 30 dnů s následným uzením.
 - 3.6 Sušená, za syrova fermentovaná klobása bez přidaných dusitanů. Výrobek je fermentován při teplotách v rozmezí od 18 do 22 °C nebo nižších (10 až 12 °C) a poté následuje zrání po dobu nejméně tří týdnů. Výrobek má poměr vody/proteinů menší než 1,7⁴;

d) část D se mění takto:

i) poznámka se nahrazuje tímto: „Znak * v tabulce se vztahuje k pravidlu úměrnosti: pokud jsou galláty, TBHQ, BHA a BHT použity v kombinaci, musí být jejich jednotlivá množství úměrně snížena.“,

ii) řádek pro E 310, E 311, E 312, E 319, E 320 a E 321 se nahrazuje tímto:

„E 310	Propylgallát	Tuky a oleje pro výrobu tepelně opracovaných potravin	200* (galláty, TBHQ a BHA jednotlivě nebo v kombinaci)
E 311	Oktylgallát	Oleje a tuky na smažení, kromě oleje z olivových výlisků	100* (BHT)
E 312	Dodecylgallát		
E 319	Terciární butylhydrochinon (TBHQ)	Sádlo; rybí tuk; hovězí lůj, drůbeží tuk a skopový lůj	obojí vyjádřeno pro tuk
E 320	Butylhydroxyanisol (BHA)	Směsi pro přípravu moučníků Snacky na bázi obilovin Sušené mléko pro prodejní automaty	200 (galláty, TBHQ a BHA jednotlivě nebo v kombinaci)
E 321	Butylhydroxytoluen (BHT)	Sušené polévky a vývary Omáčky Sušené maso Zpracovaná ořechová jádra Předvařené obiloviny	vyjádřeno pro tuk
		Koření a ochucovací přípravky	200 (galláty a BHA jednotlivě nebo v kombinaci) vyjádřeno pro tuk
		Sušené brambory	25 (galláty, TBHQ a BHA jednotlivě nebo v kombinaci)
		Žvýkačky Doplňky stravy vymezené směrnici 2002/46/ES	400 (galláty, TBHQ, BHT a BHA jednotlivě nebo v kombinaci)
		Vonné silice	1 000 (galláty, TBHQ a BHA jednotlivě nebo v kombinaci)
		Látky určené k aromatizaci jiné než vonné silice	100* (galláty jednotlivě nebo v kombinaci) 200* (TBHQ a BHA jednotlivě nebo v kombinaci)“

iii) vkládá se nový řádek, který zní:

„E 586	4-Hexylresorcinol	Čerství, zmrazení a hluboce zmrazení koryši	2 mg/kg zbytkového množství v mase koryšů“
--------	-------------------	---	--

4. Příloha IV se mění takto:

a) řádek pro E 385 se nahrazuje tímto:

„E 385	Dvojsodno-vápenatá sůl kyseliny ethylen-diamintetraoctové (vápenatodisodná sůl EDTA)	Emulgované omáčky	75 mg/kg
		Sterilované luštěniny, sterilovaná lusková zelenina, houby a artyčoky v plechovkách a sklenicích	250 mg/kg
		Sterilování koryši a měkkýši v plechovkách a sklenicích	75 mg/kg
		Sterilované ryby v plechovkách a sklenicích	75 mg/kg
		Roztíratelné tuky vymezené přílohami B a C nařízení (ES) č. 2991/94 (*), s obsahem tuku nejvýše 41 %	100 mg/kg
		Zmrazení a hluboce zmrazení koryši	75 mg/kg
		<i>Libamáj, egészszben és tömbben</i>	250 mg/kg

(*) Úř. věst. L 316, 9.12.1994, s. 2.“;

b) za řádek pro E 967 se vkládá nový řádek, který zní:

„E 968	Erytritol	Potraviny obecně (kromě nápojů a potravin uvedených v čl. 2 odst. 3)	<i>quantum satis</i>
		Zmrazené a hluboce zmrazené nezpracované ryby, koryši, měkkýši a hlavonožci	<i>quantum satis</i>
		Likéry	<i>quantum satis</i>
			Pro jiné účely než přislažování“;

c) vkládá se nový řádek, který zní:

„E 426	Sójová hemicelulosa	Nápoje na bázi mléka určené pro maloobchodní prodej	5 g/l
		Doplňky stravy vymezené směrnicí 2002/46/ES	1,5 g/l
		Emulgované omáčky	30 g/l
		Balené jemné pekařské zboží určené pro maloobchodní prodej	10 g/kg
		Balené hotové orientální nudle určené pro maloobchodní prodej	10 g/kg
		Balená hotová rýže určená pro maloobchodní prodej	10 g/kg

	Balené zpracované produkty z brambor a rýže (včetně zmrazených, hluboce zmrazených, chlazených a sušených produktů) určené pro maloobchodní prodej	10 g/kg
	Sušené, zahuštěné, zmrazené nebo hluboce zmrazené vaječné výrobky	10 g/kg
	Želé cukrovinky, kromě želé cukrovinek ve tvaru minipohárků	10 g/kg;

- d) v řádku E 468 se slova „Tuhé doplňky stravy“ nahrazují slovy „Doplňky stravy vymezené směrnicí 2002/46/ES dodávané v pevné formě“;
- e) v řádku E 338 až E 452 se slova „Dietní doplňky stravy“ nahrazují slovy „Doplňky stravy vymezené směrnicí 2002/46/ES“;
- f) v řádku E 405, řádku E 416, řádku E 432 až E 436, řádku E 473 a E 474, řádku E 475, řádku E 491 až E 495, řádku E 551 až E 559 a řádku E 901 až E 904 se slova „Dietní doplňky stravy“ nahrazují slovy „Doplňky stravy vymezené směrnicí 2002/46/ES“;
- g) v řádku E 1201 a 1202 se slova „Dietní doplňky stravy ve formě tablet a potahovaných tablet“ nahrazují slovy „Doplňky stravy vymezené směrnicí 2002/46/ES ve formě tablet a potahovaných tablet“;
- h) v řádku E 405, řádku E 432 až E 436, řádku E 473 a E 474, řádku E 475, řádku E 477, řádku E 481 a E 482, řádku E 491 až E 495 se slova „Dietní potraviny pro zvláštní léčebné účely“ nahrazují slovy „Dietní potraviny pro zvláštní léčebné účely vymezené směrnicí 1999/21/ES“;
- i) řádek pro E 1505, E 1517, E 1518 a E 1520 se nahrazuje tímto:

„E 1505	Triethylcitrát	Látky určené k aromatizaci	3 g/kg ze všech zdrojů v potravinách určených k přímé spotřebě nebo připravených podle pokynů výrobce; jednotlivě nebo v kombinaci. V případě nápojů, s výjimkou krémových likérů, je nejvyšší množství pro E 1520 1 g/l“;
E 1517	Glyceryl-diacetát (diacetin)		
E 1518	Glyceryl-triacetát (triacetin)		
E 1520	Propan-1,2-diol (propylenglykol)		

- j) doplňují se nové řádky, které znějí:

„E 1204	Pullulan	Doplňky stravy vymezené směrnicí 2002/46/ES, ve formě tobolek a tablet	<i>quantum satis</i>
		Mikrocukrovinky na osvěžení dechu ve formě plátek	<i>quantum satis</i>
E 1452	Škrobový oktenylsukcinát hlinitý (SAOS)	Vitaminové přípravky ve formě tobolek v doplňcích stravy vymezených směrnicí 2002/46/ES	35 g/kg doplňku stravy“

5. Příloha V se mění takto:

- a) za řádek pro E 967 se vkládá nový řádek, který zní:

„E 968	Erytritol“;	
--------	-------------	--

- b) za řádek pro E 466 se vkládá nový řádek, který zní:

„E 462	Ethylcelulosa“;	
--------	-----------------	--

- c) ve třetím sloupci řádku pro E 551 a E 552 se vkládá nová věta, která zní:

„Pro E 551: v E 171 oxidu titaničitém a E 172 oxidech a hydroxidech železa (max. 90 % obsahu barviva).“

6. Příloha VI se mění takto:

- a) v prvním, druhém a třetím odstavci úvodní poznámky se slova „výživa po odstavení může“ nahrazují slovy „obilné a ostatní příkrmy mohou“;
- b) v části 3, v názvu, v řádku E 170 až E 526, řádku E 500, E 501 a E 503, řádku E 338, řádku E 410 až E 440, řádku E 1404 až E 1450 a řádku E 1451 se slova „výživa po odstavení“ nahrazují slovy „obilné a ostatní příkrmy“;
- c) v části 4 se za řádek E 472c vkládá nový řádek, který zní:

„E 473	estery sacharosy s mastnými kyselinami	120 mg/l	Výrobky obsahující hydrolyzované proteiny, peptidy a aminokyseliny“
--------	--	----------	---

PŘÍLOHA II

Příloha směrnice 94/35/ES se mění takto:

1. v prvním sloupci řádku pro E 420 až E 967 se vkládá kód „E 968“;
 2. v druhém sloupci řádku pro E 420 až E 967 se vkládá slovo „Erytritol“.
-

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/54/ES

ze dne 5. července 2006

o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání

(přepřecované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 141 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky ⁽³⁾, a směrnice Rady 86/378/EHS ze dne 24. července 1986 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v systémech sociálního zabezpečení pracovníků ⁽⁴⁾ byly podstatným způsobem změněny ⁽⁵⁾. Směrnice Rady 75/117/EHS ze dne 10. února 1975 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy ⁽⁶⁾ a směrnice Rady 97/80/ES ze dne 15. prosince 1997 o důkazním břemenu v případech diskriminace na základě pohlaví ⁽⁷⁾ rovněž obsahují ustanovení, jejichž účelem je zavedení zásady rovného zacházení s muži a ženami. Jelikož se v uvedených směrniciích nyní provádějí další změny, měly by být uvedené směrnice v zájmu srozumitelnosti přepracovány sloučením hlavních předpisů v této oblasti a některých nových prvků vyplývajících z judikatury Soudního dvora Evropských společenství (dále jen „Soudní dvůr“) do jednoho dokumentu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 157, 28.6.2005, s. 83.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 6. července 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 10. března 2006 (Úř. věst. C 126 E, 30.5.2006, s. 33) a postoj Evropského parlamentu ze dne 1. června 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 39, 14.2.1976, s. 40. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES (Úř. věst. L 269, 5.10.2002, s. 15).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 225, 12.8.1986, s. 40. Směrnice ve znění směrnice 96/97/ES (Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 20).

⁽⁵⁾ Viz příloha I část A.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 45, 19.2.1975, s. 19.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 14, 20.1.1998, s. 6. Směrnice ve znění směrnice 98/52/ES (Úř. věst. L 205, 22.7.1998, s. 66).

(2) Rovnost mezi muži a ženami je základní zásadou práva Společenství podle článku 2 a čl. 3 odst. 2 Smlouvy a judikatury Soudního dvora. Tato ustanovení Smlouvy prohlašují rovnost mezi muži a ženami za „poslání“ a „cíle“ Společenství a ukládají pozitivní závazek podporovat ji při všech svých činnostech.

(3) Soudní dvůr se usnesl na tom, že oblast působnosti zásady rovného zacházení s muži a ženami nelze omezit na zákaz diskriminace založené na skutečnosti, že osoba je jednoho či druhého pohlaví. S přihlédnutím k účelu a povaze práv, která se snaží chránit, se rovněž vztahuje na diskriminaci plynoucí ze změny pohlaví osoby.

(4) Ustanovení čl. 141 odst. 3 Smlouvy nyní stanoví konkrétní právní základ pro přijímání opatření Společenství, kterými se zajistí uplatňování zásady rovných příležitostí a rovného zacházení v oblasti zaměstnání a povolání, včetně zásady stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci.

(5) Články 21 a 23 Listiny základních práv Evropské unie rovněž zakazují jakoukoli diskriminaci na základě pohlaví a ustanovují právo na rovné zacházení s muži a ženami ve všech oblastech, včetně zaměstnání, práce a odměny za práci.

(6) Obtěžování a sexuální obtěžování odporují zásadě rovného zacházení s muži a ženami, a pro účely této směrnice představují diskriminaci na základě pohlaví. Tyto formy diskriminace se nevyskytují pouze na pracovišti, ale také v souvislosti s přístupem k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání. Měly by proto být zakázány a měly by se na ně vztahovat účinné, přiměřené a odrazující sankce.

(7) V této souvislosti by zaměstnavatelé a osoby odpovědné za odborné vzdělávání měli být podporováni v přijímání opatření pro boj proti všem formám diskriminace na základě pohlaví a zejména v přijímání preventivních opatření proti obtěžování a sexuálnímu obtěžování na pracovišti, v přístupu k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.

(8) Zásada stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci stanovená článkem 141 Smlouvy a rozvíjená ustálenou judikaturou Soudního dvora představuje významné hledisko zásady rovného zacházení s muži a ženami a podstatnou a nezbytnou součást *acquis communautaire*,

včetně judikatury Soudního dvora týkající se diskriminace na základě pohlaví. Je proto vhodné přijmout další ustanovení k jejímu provádění.

- (9) V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora by mělo být za účelem ověření toho, zda pracovníci vykonávají stejnou nebo rovnocennou práci, určeno, zda lze s ohledem na řadu faktorů včetně povahy práce, odborného vzdělávání a pracovních podmínek považovat situaci pracovníků za srovnatelnou.
- (10) Soudní dvůr shledal, že za jistých okolností se zásada stejné odměny neomezuje pouze na situace, kdy muži a ženy pracují pro stejného zaměstnavatele.
- (11) Členské státy by ve spolupráci se sociálními partnery měly pokračovat v řešení problému přetrvávajících rozdílů ve mzdách založených na pohlaví a přetrvávající segregace mužů a žen na pracovním trhu, například zaváděním pružných úprav pracovní doby, které umožní mužům i ženám lépe sladit rodinný a pracovní život. To by mohlo rovněž zahrnovat vhodnou úpravu rodičovské dovolené, již by si mohl vybrat kterýkoli z rodičů, a zřizování dostupných a cenově přístupných zařízení péče o děti a vyživované osoby.
- (12) Měla by být přijata zvláštní opatření zajišťující provádění zásady rovného zacházení v systémech sociálního zabezpečení pracovníků a jasněji vymezující její rozsah.
- (13) V rozsudku ze dne 17. května 1990 ve věci C-262/88 ⁽¹⁾ rozhodl Soudní dvůr, že všechny formy zaměstnaneckých důchodů tvoří součást odměny ve smyslu článku 141 Smlouvy.
- (14) Ačkoli pojem odměny ve smyslu článku 141 Smlouvy nezahrnuje dávky sociálního zabezpečení, je nyní jasné stanoveno, že zásada stejné odměny se vztahuje na důchodový systém pro státní zaměstnance, pokud dávky, které mají být v rámci tohoto systému vypláceny, jsou pracovníkovi vypláceny na základě jeho zaměstnaneckého poměru s veřejným zaměstnavatelem, bez ohledu na skutečnost, že tento systém je součástí všeobecného zákonného systému. Podle rozsudků Soudního dvora ve věcech C-7/93 ⁽²⁾ a C-351/00 ⁽³⁾ bude tato podmínka splněna, pokud se důchodový systém týká určité kategorie pracovníků a pokud dávky přímo souvisejí s dobami zaměstnání a jsou vypočítávány na základě posledního platu státního zaměstnance. Z důvodu srozumitelnosti je proto vhodné přijmout za tímto účelem zvláštní ustanovení.
- (15) Soudní dvůr potvrdil, že zatímco se na příspěvky pracujících mužů a žen do dávkově definovaného důchodového systému vztahuje článek 141 Smlouvy, nemá být nerovnost příspěvků placených zaměstnavateli v rámci

dávkově definovaných systémů financovaných shromažďováním kapitálu, která je způsobena používáním pojistné matematických faktorů rozlišujících pohlaví, posuzována s přihlédnutím k těmto ustanovením.

- (16) Určité prvky, jako je přeměna části pravidelných důchodů na kapitál, převod nároků na důchod, pozůstalostní důchod vyplacený oprávněné osobě v případě, že se zřekne části každoročně vypláceného důchodu, nebo snížený důchod, pokud se pracovník rozhodne pro předčasný odchod do důchodu, mohou být například v případě dávkově definovaných systémů financovaných shromažďováním kapitálu nerovné, pokud nerovnost částek vyplývá z účinků použití pojistné matematických faktorů, které v době zavádění financování systému rozlišují podle pohlaví.
- (17) Má se za to, že dávky, které mají být vypláceny ze systémů sociálního zabezpečení pracovníků, nelze považovat za odměnu, pokud jsou vypláceny za doby zaměstnání před 17. květnem 1990, s výjimkou případu pracovníků nebo osob uplatňujících nárok za ně, kteří před tímto dnem zahájili soudní řízení nebo uplatnili rovnocenný nárok podle platných vnitrostátních právních předpisů. Proto je nutné omezit odpovídajícím způsobem provádění zásady rovného zacházení.
- (18) Soudní dvůr důsledně prosazuje, aby protokol Barber ⁽⁴⁾ neměl dopad na právo stát se členem systému důchodového pojištění zaměstnanců a aby se časové omezení účinků rozsudku ve věci C-262/88 nedotýkalo práva stát se členem systému důchodového pojištění zaměstnanců. Soudní dvůr také rozhodl, že vnitrostátní předpisy týkající se lhůt pro podání žalob na základě vnitrostátního práva lze použít u zaměstnanců, kteří se domáhají svého práva na členství v systému důchodového pojištění zaměstnanců, pokud tyto lhůty nejsou pro daný typ žaloby méně příznivé než pro podobné žaloby vnitrostátní povahy, a že v praxi neznemožňují výkon práv udělených právem Společenství. Soudní dvůr rovněž poukázal na to, že skutečnost, že pracovník může zpětně uplatňovat nárok na začlenění do systému důchodového pojištění zaměstnanců, tomuto pracovníkovi nedovoluje, aby se vyhnul placení příspěvků za dobu daného členství.
- (19) Zajištění rovného přístupu k zaměstnání a odbornému vzdělávání k němu vedoucímu je zásadní pro uplatňování zásady rovného zacházení s muži a ženami v oblasti zaměstnání a povolání. Jakákoli výjimka z této zásady by se proto měla omezit pouze na ty profesní činnosti, které vyžadují zaměstnání osoby určitého pohlaví z důvodu své povahy nebo okolností, za jakých jsou vykonávány, za předpokladu, že sledovaný cíl je oprávněný a v souladu se zásadou proporcionality.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. května 1990, Barber v. Guardian Royal Exchange Assurance Group, C-262/88, Sb. rozh. s. I-1889.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. srpna 1994, Bestuur van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds v. G. A. Beune, C-7/93, Sb. rozh. s. I-4471.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. srpna 2002, Pirkko Niemi, C-351/00, Sb. rozh. s. I-7007.

⁽⁴⁾ Protokol č. 17 k článku 141 Smlouvy o založení Evropského společenství (1992).

- (20) Tato směrnice se nedotýká svobody sdružování, včetně práva zakládat s jinými odborové organizace a vstupovat do nich na obranu svých zájmů. Opatření ve smyslu čl. 141 odst. 4 Smlouvy mohou zahrnovat členství nebo pokračování v činnosti organizací nebo odborů, jejichž hlavním cílem je prosazování zásady rovného zacházení s muži a ženami v praxi.
- (21) Zákazem diskriminace by nemělo být dotčeno zachování nebo přijímání opatření zaměřených na předcházení nebo vyrovnávání znevýhodnění, jež utrpěla skupina osob jednoho pohlaví. Tato opatření připouštějí existenci organizací osob jednoho pohlaví, pokud je jejich hlavním cílem prosazování zvláštních potřeb těchto osob a prosazování rovnosti mezi muži a ženami.
- (22) V souladu s čl. 141 odst. 4 Smlouvy a v zájmu zajištění plné rovnosti mužů a žen v pracovním životě v praxi nebrání zásada rovného zacházení členskými státy zachovat nebo zavést opatření poskytující zvláštní výhody pro usnadnění profesní činnosti méně zastoupeného pohlaví nebo pro předcházení či vyrovnávání nevýhod v profesní kariéře. S ohledem na současnou situaci a s přihlédnutím k prohlášení č. 28 připojenému k Amsterodamské smlouvě by členské státy měly především usilovat o zlepšení postavení žen v pracovním životě.
- (23) Z judikatury Soudního dvora jasně vyplývá, že nepříznivé zacházení se ženou v souvislosti s těhotenstvím nebo mateřstvím představuje přímou diskriminaci na základě pohlaví. Toto zacházení by proto mělo být do této směrnice výslovně zahrnuto.
- (24) Soudní dvůr uznal, že je s ohledem na zásadu rovného zacházení legitimní chránit tělesný stav ženy během těhotenství a mateřství, jakož i zavádět opatření na ochranu mateřství jako prostředek dosažení skutečné rovnosti. Touto směrnicí by proto neměla být dotčena směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň⁽¹⁾. Touto směrnicí by rovněž neměla být dotčena směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996 o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS⁽²⁾.
- (25) Z důvodu srozumitelnosti je rovněž vhodné přijmout výslovné ustanovení týkající se ochrany zaměstnaneckých práv žen na mateřské dovolené, zejména jejich práva na návrat na stejné nebo rovnocenné pracovní místo tak, aby v důsledku této dovolené nebyly zhoršeny jejich podmínky a aby měly prospěch z veškerých zlepšení pracovních podmínek, na které by měly během své nepřítomnosti nárok.
- (26) V usnesení Rady a ministrů pro zaměstnanost a sociální politiku, zasedajících v Radě, ze dne 29. června 2000 o vyvážené účasti žen a mužů na rodinném a pracovním životě⁽³⁾ byly členské státy povzbuzeny ke zvážení možnosti, aby jejich právní řády přiznaly pracujícím mužům individuální a nepřenositelné právo na otcovskou dovolenou při zachování práv týkajících se jejich zaměstnání.
- (27) Podobné podmínky se vztahují na případy, kdy členské státy přiznávají mužům a ženám individuální a nepřenositelné právo na dovolenou v případě osvojení dítěte. Členskými státy přísluší rozhodnout, zda právo na otcovskou dovolenou nebo dovolenou v případě osvojení dítěte poskytnou či nikoli, a aby stanovily všechny podmínky kromě propuštění a navrácení do práce, které jsou mimo oblast působnosti této směrnice.
- (28) Účinné zavedení zásady rovného zacházení vyžaduje, aby členské státy zavedly příslušné postupy.
- (29) Pro účinné zavedení zásady rovného zacházení jsou nezbytná ustanovení týkající se přiměřených soudních nebo správních řízení k prosazování povinností uložených touto směrnicí.
- (30) Přijetí pravidel o důkazním břemenu hraje důležitou úlohu při zajištění toho, aby zásada rovného zacházení mohla být účinně prosazována. Jak rozhodl Soudní dvůr, mělo by být proto přijato ustanovení k zajištění toho, aby v případech, kdy určité skutečnosti nasvědčují diskriminaci, přešlo důkazní břemeno na žalovaného, s výjimkou ve vztahu k řízením, v nichž přísluší soudu nebo jinému příslušnému vnitrostátnímu orgánu, aby vyšetřil skutkový stav. Nicméně je nezbytné upřesnit, že posouzení skutkového stavu, které vede ke zjištění, že došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci, nadále náleží příslušnému vnitrostátnímu orgánu v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi. Kromě toho je na členských státech, aby zavedly pro kterékoli stadium řízení taková pravidla dokazování, která jsou pro žalobce výhodnější.
- (31) S ohledem na další zlepšení úrovně ochrany navrhované touto směrnicí by měly být sdružení, organizace a jiné právnické osoby také zmocněny účastnit se za podmínek stanovených členskými státy řízení jménem nebo na podporu žalobce, aniž jsou dotčeny vnitrostátní procesní právní předpisy o zastupování nebo obhajobě.
- (32) S ohledem na zásadní povahu práva na účinnou právní ochranu je vhodné zajistit, aby pracovníci nadále požívali takové ochrany i po skončení vztahu, ve kterém došlo k údajnému porušení zásady rovného zacházení. Zaměst-

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, 19.6.1996, s. 4. Směrnice ve znění směrnice 97/75/ES (Úř. věst. L 10, 16.1.1998, s. 24).

⁽³⁾ Úř. věst. C 218, 31.7.2000, s. 5.

nanec bráníci osobu chráněnou touto směrnicí nebo svědčící v její prospěch by měl mít právo na stejnou ochranu.

(33) Soudní dvůr jasně potvrdil, že ze zásady rovného zacházení, má-li být účinná, vyplývá, že náhrada poskytovaná za jakékoli porušení musí odpovídat utrpěné škodě. Proto je vhodné vyloučit stanovení jakékoli horní hranice pro takovou náhradu předem, kromě případů, kdy zaměstnavatel může dokázat, že jediná újma vzniklá uchazeči či uchazečce o zaměstnání v důsledku diskriminace ve smyslu této směrnice spočívá v odmítnutí posoudit jeho/její žádost o zaměstnání.

(34) S cílem zlepšit účinné zavedení zásady rovného zacházení by členské státy měly podporovat dialog mezi sociálními partnery a v rámci vnitrostátní praxe také s nevládními organizacemi.

(35) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce pro případy porušení povinností vyplývajících z této směrnice.

(36) Jelikož nemůže být cílů této směrnice uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jich být proto lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.

(37) Pro lepší pochopení odlišného zacházení s muži a ženami v oblasti zaměstnání a povolání by se i nadále měly sestavovat, vyhodnocovat a na vhodných úrovních zpřístupňovat srovnatelné statistiky rozčleněné podle pohlaví.

(38) Rovné zacházení s muži a ženami v oblasti zaměstnání a povolání nemůže být omezeno na legislativní opatření. Místo toho by Evropská unie a členské státy měly dále podporovat proces zvyšování informovanosti veřejnosti o problému diskriminace v oblasti mezd, jakož i změnu myšlení veřejnosti, a měly by v co nejvyšší míře začlenit všechny zúčastněné strany ve veřejné i soukromé oblasti. Významnou úlohu by v tomto procesu mohl hrát dialog mezi sociálními partnery.

(39) Povinnost provést tuto směrnici do vnitrostátního práva by se měla týkat těch ustanovení, která představují oproti dřívějším směrnicím podstatnou změnu. Povinnost provést do vnitrostátního práva ustanovení, která nejsou podstatným způsobem změněna, vyplývá z dřívějších směrnic.

(40) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic do vnitrostátního práva a jejich uplatňování, uvedených v části B přílohy I.

(41) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel

Účelem této směrnice je zajistit zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání.

Obsahuje proto ustanovení k provádění zásady rovného zacházení, pokud jde o:

- a) přístup k zaměstnání, včetně postupu v zaměstnání, a k odbornému vzdělávání;
- b) pracovní podmínky, včetně odměny;
- c) systémy sociálního zabezpečení pracovníků.

Rovněž obsahuje ustanovení k zajištění účinnějšího provádění této zásady prostřednictvím zavedení příslušných postupů.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se:

- a) „přímou diskriminací“ rozumí, pokud se s jednou osobou zachází méně příznivě z důvodu jejího pohlaví, než se zachází nebo zacházelo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci;
- b) „nepřímou diskriminací“ rozumí, pokud by v důsledku zdánlivě neutrálního ustanovení, kritéria nebo zvyklosti byly znevýhodněny osoby jednoho pohlaví v porovnání s osobami druhého pohlaví, ledaže takové ustanovení, kritérium nebo zvyklost jsou objektivně odůvodněny legitimním cílem a prostředky k dosažení uvedeného cíle jsou přiměřené a nezbytné;
- c) „obtěžováním“ rozumí, pokud dojde k nežádoucímu chování souvisejícímu s pohlavím osoby, které má za účel nebo za následek narušení důstojnosti osoby a vytvoření zastrašující, nepřátelské, ponižující, pokořující nebo urážlivé atmosféry;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

d) „sexuálním obtěžováním“ rozumí, pokud dojde k jakékoli formě nežádoucího chování sexuální povahy, vyjádřeného verbálně, neverbálně nebo fyzickou formou, které má za účel nebo za následek narušení důstojnosti osoby a vytvoření zastrašující, nepřátelské, ponižující, pokořující nebo urážlivé atmosféry;

e) „odměnou“ rozumí obvyklá základní či minimální mzda nebo plat a veškeré ostatní odměny, jež zaměstnavatel přímo nebo nepřímo, v hotovosti nebo v naturáliích vyplácí zaměstnanci v souvislosti se zaměstnáním;

f) „systémy sociálního zabezpečení pracovníků“ rozumějí systémy, na které se nevztahuje směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení⁽¹⁾ a jejichž účelem je poskytnout pracovníkům, jak zaměstnancům, tak osobám samostatně výdělečně činným, v rámci podniku nebo skupiny podniků, v oblasti hospodářské činnosti, z oboru jednoho povolání nebo skupiny povolání, dávky určené jako doplněk k dávkám poskytovaným zákonnými systémy sociálního zabezpečení nebo jako jejich náhrada, nezávisle na tom, zda je členství v těchto systémech povinné nebo dobrovolné.

2. Pro účely této směrnice diskriminace zahrnuje:

a) obtěžování a sexuální obtěžování, jakož i jakékoli méně příznivé zacházení vycházející z odmítnutí takového chování dotyčnou osobou nebo podvolení se mu;

b) navádění k diskriminaci osob na základě pohlaví;

c) jakékoliv méně příznivé zacházení se ženou v souvislosti s těhotenstvím nebo mateřskou dovolenou ve smyslu směrnice 92/85/EHS.

Článek 3

Pozitivní kroky

Členské státy mohou zachovat nebo přijmout opatření ve smyslu čl. 141 odst. 4 Smlouvy za účelem zajištění plné a skutečné rovnosti mezi muži a ženami v pracovním životě v praxi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 6, 10.1.1979, s. 24.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Stejná odměna

Článek 4

Zákaz diskriminace

V případě stejné práce nebo práce, které je přiznána stejná hodnota, se odstraní přímá a nepřímá diskriminace na základě pohlaví, pokud jde o všechna hlediska a podmínky odměňování.

Zejména pokud se pro stanovení odměny používá systém klasifikace prací, je založen na stejných kritériích pro muže i pro ženy a je sestaven tak, aby vyloučil diskriminaci na základě pohlaví.

KAPITOLA 2

Rovné zacházení v systémech sociálního zabezpečení pracovníků

Článek 5

Zákaz diskriminace

Aniž je dotčen článek 4, nesmí v systémech sociálního zabezpečení pracovníků docházet k přímé nebo nepřímé diskriminaci na základě pohlaví, zejména pokud jde o:

a) oblast působnosti těchto systémů a podmínky přístupu k nim;

b) povinnost přispívat a výpočet výše příspěvků;

c) výpočet dávek, včetně dodatkových dávek s ohledem na manžela nebo manželku nebo vyživované osoby, a podmínky trvání a zachování nároku na dávky.

Článek 6

Osobní působnost

Tato kapitola se vztahuje na pracující obyvatele včetně samostatně výdělečně činných osob, pracovníků, jejichž činnost je přerušena nemocí, mateřstvím, úrazem nebo nedobrovolnou nezaměstnaností, a osob ucházejících se o zaměstnání, jakož i na důchodce a na invalidní pracovníky a na ty, kteří uplatňují nárok za ně v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi.

Článek 7

Věcná působnost

1. Tato kapitola se vztahuje na:
 - a) systémy sociálního zabezpečení pracovníků, které zajišťují ochranu pro případ:
 - i) nemoci,
 - ii) invalidity,
 - iii) stáří, včetně předčasného odchodu do důchodu,
 - iv) pracovních úrazů a nemocí z povolání,
 - v) nezaměstnanosti;
 - b) systémy sociálního zabezpečení pracovníků, které poskytují další sociální dávky, v hotovosti nebo v naturáliích, a zejména pozůstalostní a rodinné dávky, pokud tyto dávky představují plnění vyplácené zaměstnavatelem pracovníkovi z důvodu jeho zaměstnání.

2. Tato kapitola se rovněž vztahuje na důchodové systémy pro zvláštní kategorii pracovníků, jako je kategorie státních zaměstnanců, pokud dávky, které mají být v rámci systému vypláceny, jsou vypláceny na základě zaměstnaneckého poměru s veřejným zaměstnavatelem. Skutečnost, že takový systém je součástí všeobecného zákonného systému, není v tomto ohledu podstatná.

Článek 8

Vyloučení z věcné působnosti

1. Tato kapitola se nevztahuje na:
 - a) individuální smlouvy pro samostatně výdělečně činné osoby;
 - b) systémy pro samostatně výdělečně činné osoby, které mají pouze jednoho člena;
 - c) pojistné smlouvy, kde zaměstnavatel není smluvní stranou, v případě pracovníků;
 - d) dobrovolná ustanovení systémů sociálního zabezpečení pracovníků, která jsou účastníkům nabízena jednotlivě, aby jim zaručila:
 - i) buď doplňkové dávky,
 - ii) nebo výběr data, kdy začnou být vypláceny běžné dávky pro samostatně výdělečně činné osoby, nebo výběr z několika dávek;

- e) systémy sociálního zabezpečení pracovníků, pokud jsou dávky financovány z příspěvků placených pracovníky na základě dobrovolnosti.

2. Tato kapitola nebrání zaměstnavateli přiznat osobám, které dovršily důchodový věk pro účely přiznání důchodu podle systému sociálního zabezpečení pracovníků, ale které zatím nedovršily důchodový věk pro účely přiznání důchodu podle zákonného systému důchodového zabezpečení, doplněk důchodu, jehož cílem je dorovnat nebo přiblížit celkovou výši dávky vyplácené těmto osobám ve vztahu k částce vyplácené ve stejné situaci osobám druhého pohlaví, které již dovršily zákonem stanovený důchodový věk, do té doby, než osoby mající prospěch z tohoto doplnku dovrší zákonem stanovený důchodový věk.

Článek 9

Příklady diskriminace

1. Ustanovení, která odporují zásadě rovného zacházení, zahrnují ustanovení založená přímo nebo nepřímo na pohlaví pro:

- a) určení osob, které se mohou účastnit systému sociálního zabezpečení pracovníků;
- b) stanovení povinné nebo dobrovolné povahy účasti v systému sociálního zabezpečení pracovníků;
- c) stanovení různých pravidel, pokud jde o věk pro vstup do systému nebo minimální dobu trvání zaměstnání nebo členství v systému vyžadované pro získání dávek;
- d) stanovení různých pravidel, s výjimkou písmen h) a j), pro vrácení příspěvků, pokud se pracovník odhláší ze systému, aniž by splnil podmínky zaručující mu odložené právo na dlouhodobé dávky;
- e) stanovení různých podmínek pro poskytování dávek nebo omezení těchto dávek na pracovníky některého pohlaví;
- f) stanovení rozdílných důchodových věků;
- g) pozastavení zachování nebo získání nároků na dávky, které přiznává zákon nebo smlouva a jsou vypláceny zaměstnavatelem, během mateřské dovolené nebo volna z rodinných důvodů;
- h) stanovení rozdílných úrovní dávek, s výjimkou nezbytných opatření přihlížejících k pojistně matematickým zásadám, které se liší podle pohlaví v případě příspěvkově definovaných systémů; v případě dávkově definovaných systémů financovaných shromažďováním kapitálu mohou být určité prvky nerovné, pokud nerovnost částek vyplývá z účinků použití pojistně matematických zásad, které se v době zavádění systému financování liší podle pohlaví;

- i) stanovení rozdílných úrovní příspěvků pracovníků;
- j) stanovení rozdílných úrovní příspěvků zaměstnavatelů, s výjimkou:
 - i) v případě příspěvkově definovaných systémů, je-li cílem vyrovnat částku konečných dávek nebo ji sblížit pro obě pohlaví,
 - ii) v případě dávkově definovaných systémů financovaných shromažďováním kapitálu, pokud jsou příspěvky zaměstnavatele určeny k zajištění finančního základu nezbytného pro krytí nákladů na určené dávky;
- k) stanovení rozdílných norem nebo norem použitelných pouze na pracovníky určitého pohlaví, s výjimkou opatření stanovených v písmenech h) a j), pokud jde o zaručení nebo zachování nároku na odložené dávky, když se pracovník odhláší ze systému.

2. Pokud je poskytování dávek v rozsahu této kapitoly ponecháno úvaze řídicích orgánů systému, přihlížejí tyto orgány k zásadě rovného zacházení.

Článek 10

Provedení s ohledem na osoby samostatně výdělečně činné

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby ustanovení systémů sociálního zabezpečení pro samostatně výdělečně činné osoby odporující zásadě rovného zacházení byla změněna nejpozději s účinkem od 1. ledna 1993 nebo pro členské státy, které přistoupily po tomto dni, ode dne, kdy se směrnice 86/378/EHS stala použitelnou na jejich území.

2. Tato kapitola nevylučuje, aby práva a povinnosti vztahující se k období členství v systému sociálního zabezpečení pro samostatně výdělečně činné osoby před změnou tohoto systému podléhaly nadále ustanovením systému platným v daném období.

Článek 11

Možnost odkladu pro osoby samostatně výdělečně činné

Pokud jde o systémy sociálního zabezpečení pro samostatně výdělečně činné osoby, mohou členské státy odložit povinné uplatňování zásady rovného zacházení pro:

- a) stanovení důchodového věku pro účely přiznání starobního důchodu a možné důsledky pro jiné dávky:
 - i) buď do dne, kdy bude dosaženo této rovnosti v zákonných systémech,
 - ii) nebo nejpozději do doby, kdy bude tato rovnost vyžadována směrnicí;

- b) pozůstalostní důchody, dokud právo Společenství nezavede v tomto ohledu zásadu rovného zacházení v zákonných systémech sociálního zabezpečení;
- c) použití čl. 9 odst. 1 písm. i) v souvislosti s používáním pojistně matematických zásad do 1. ledna 1999 nebo pro členské státy, které přistoupily po tomto dni, do dne, kdy se směrnice 86/378/EHS stala použitelnou na jejich území.

Článek 12

Zpětný účinek

1. Všechna opatření provádějící tuto kapitolu, pokud jde o pracovníky, se vztahují na všechny dávky ze systémů sociálního zabezpečení pracovníků odvozené od doby zaměstnání po dni 17. května 1990 a mají zpětnou působnost od tohoto dne, aniž tím jsou dotčeni pracovníci nebo ti, kteří uplatňují nárok za ně, kteří před tímto dnem zahájili soudní řízení nebo uplatnili rovnocenný nárok podle vnitrostátních právních předpisů. V takovém případě se tato prováděcí opatření použijí zpětně ode dne 8. dubna 1976 a vztahují se na všechny dávky odvozené od doby zaměstnání po tomto dni. Pro členské státy, které přistoupily ke Společenství po dni 8. dubna 1976 a přede dnem 17. května 1990, se tento den nahrazuje dnem, od kterého začal být článek 141 Smlouvy použitelný na jejich území.

2. Druhá věta odstavce 1 nebrání dovolat se vnitrostátních předpisů týkajících se lhůt pro podání žaloby podle vnitrostátního práva proti pracovníkům nebo těm, kteří uplatňují nárok za ně, kteří podali žalobu nebo uplatnili rovnocenný nárok podle vnitrostátních právních předpisů před 17. květnem 1990 za předpokladu, že tyto předpisy nejsou méně příznivé pro tento druh žaloby než pro podobné žaloby vnitrostátní povahy a že v praxi neznemožňují výkon práv udělených právem Společenství.

3. Pro členské státy, které přistoupily po dni 17. května 1990 a které byly dne 1. ledna 1994 smluvními stranami Smlouvy o Evropském hospodářském prostoru, se den 17. května 1990 v první větě odstavce 1 nahrazuje dnem 1. ledna 1994.

4. Pro ostatní členské státy, které přistoupily po 17. květnu 1990, se den 17. květen 1990 v odstavcích 1 a 2 nahrazuje dnem, od kterého začal být článek 141 Smlouvy použitelný na jejich území.

Článek 13

Pružný důchodový věk

Pokud muži i ženy mají za stejných podmínek nárok na pružný důchodový věk, není to považováno za neslučitelné s touto kapitolou.

KAPITOLA 3

Rovné zacházení, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky

Článek 14

Zákaz diskriminace

1. Ve veřejném i soukromém sektoru, včetně veřejnoprávních subjektů, nesmí docházet k přímé nebo nepřímé diskriminaci na základě pohlaví, pokud jde o:

- a) podmínky přístupu k zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo k povolání, včetně kritérií výběru a podmínek náboru bez ohledu na obor činnosti, a na všech stupních hierarchie pracovních funkcí včetně postupu v zaměstnání;
- b) přístup ke všem typům a úrovním poradenství pro volbu povolání, odborného vzdělávání, dalšího odborného vzdělávání a rekvalifikace, včetně pracovní praxe;
- c) podmínky zaměstnání a pracovní podmínky, včetně podmínek propouštění, jakož i odměňování podle článku 141 Smlouvy;
- d) členství a činnost v organizaci zaměstnanců nebo zaměstnavatelů nebo v jakékoli organizaci, jejíž členové vykonávají určité povolání, včetně výhod poskytovaných těmito organizacemi.

2. Členské státy mohou stanovit, pokud jde o přístup k zaměstnání, včetně vzdělávání k němu vedoucímu, že rozdíl v zacházení na základě vlastností souvisejících s pohlavím nepředstavuje diskriminaci, pokud z povahy této profesní činnosti nebo z podmínek jejího výkonu vyplývá, že tyto vlastnosti představují podstatný a určující profesní požadavek, je-li jeho cíl legitimní a požadavek přiměřený.

Článek 15

Návrat z mateřské dovolené

Žena na mateřské dovolené má po skončení mateřské dovolené nárok vrátit se na stejné nebo rovnocenné pracovní místo za podmínek, které nejsou méně příznivé, a na prospěch ze zlepšení pracovních podmínek, na který by měla nárok během své nepřítomnosti.

Článek 16

Otcovská dovolená a dovolená v případě osvojení

Touto směrnicí není dotčeno právo členských států uznávat odlišná práva na otcovskou dovolenou nebo dovolenou v případě osvojení. Členské státy, které uznávají taková práva,

přijmou nezbytná opatření na ochranu pracujících mužů a žen proti propuštění v důsledku výkonu těchto práv a zajistí, aby po skončení takové dovolené měli nárok na návrat na svá pracovní místa nebo rovnocenná pracovní místa za podmínek, které pro ně nejsou méně příznivé, a na prospěch ze zlepšení pracovních podmínek, na který by měli nárok během své nepřítomnosti.

HLAVA III

HORIZONTÁLNÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Opravné prostředky a prosazování

Oddíl 1

Opravné prostředky

Článek 17

Ochrana práv

1. Členské státy zajistí, aby po případném odvolání k jiným příslušným orgánům, a považují-li to za vhodné, včetně dohodovacích řízení, byla soudní řízení směřující k vymáhání plnění povinností podle této směrnice dostupná všem osobám, které se cítí poškozeny nedodržováním zásady rovného zacházení, i když vztahy, ve kterých mělo dojít k diskriminaci, již skončily.

2. Členské státy zajistí, aby sdružení, organizace nebo jiné právnické osoby, které mají v souladu s kritérii stanovenými jejich vnitrostátními právními předpisy oprávněný zájem na zajištění dodržování této směrnice, mohly se souhlasem žalobce jeho jménem nebo na jeho podporu jednat v jakémkoli soudním nebo správním řízení určeném pro vymáhání plnění povinností podle této směrnice.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny vnitrostátní předpisy týkající se lhůt pro podávání žalob v případě zásady rovnosti zacházení.

Článek 18

Náhrada nebo vyrovnání

Členské státy zavedou do svého právního řádu nezbytná opatření pro zajištění skutečné a účinné náhrady nebo vyrovnání škody, jak stanoví členské státy, kterou utrpěla osoba poškozená v důsledku diskriminace na základě pohlaví, a to způsobem, který je odrazující a přiměřený utrpěné škodě. Taková náhrada nebo vyrovnání nesmějí být omezeny stanovením horní hranice předem, s výjimkou případů, kdy zaměstnavatel může prokázat, že jediná škoda utrpěná žadatelem v důsledku diskriminace ve smyslu této směrnice je odmítnutí vzít v úvahu jeho žádost o zaměstnání.

Oddíl 2

Důkazní břemeno

Článek 19

Důkazní břemeno

1. Členské státy přijmou v souladu se svými vnitrostátními soudními systémy nezbytná opatření pro zajištění toho, aby v případech, kdy se určitá osoba cítí poškozena nedodržením zásady rovného zacházení a předloží soudu nebo jinému příslušnému orgánu skutečnosti nasvědčující tomu, že došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci, příslušelo žalovanému prokázat, že nedošlo k porušení zásady rovného zacházení.

2. Odstavec 1 nebrání členským státům přijmout pravidla o dokazování, která jsou pro žalobce příznivější.

3. Členské státy nemusí uplatňovat odstavec 1 na řízení, v nichž zjišťování skutkové podstaty přísluší soudu nebo příslušnému orgánu.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se rovněž vztahují na:

- a) situace, na něž se vztahuje článek 141 Smlouvy, a pokud jde o diskriminaci na základě pohlaví, směrnice 92/85/EHS a 96/34/ES;
- b) jakékoli občanské nebo správní řízení týkající se veřejného nebo soukromého sektoru, které poskytuje prostředky k nápravě podle vnitrostátních právních předpisů ve vztahu k opatřením uvedeným v písmenu a), s výjimkou mimo-soudních řízení dobrovolné povahy nebo stanovených vnitrostátními právními předpisy.

5. Tento článek se nevztahuje na trestní řízení, pokud členské státy nestanoví jinak.

KAPITOLA 2

Podpora rovného zacházení – dialog

Článek 20

Subjekty v oblasti rovného zacházení

1. Členské státy určí jeden nebo více subjektů pověřených podporou, rozbořem, sledováním a prosazováním rovného zacházení se všemi osobami bez diskriminace na základě pohlaví a přijmou nezbytná opatření. Tyto subjekty mohou být součástí orgánů odpovědných za ochranu lidských práv nebo ochranu práv osob na vnitrostátní úrovni.

2. Členské státy zajistí, aby pravomoci těchto subjektů zahrnovaly:

- a) aniž je dotčeno právo obětí a sdružení, organizací nebo jiných právnických osob uvedených v čl. 17 odst. 2,

poskytování nezávislé pomoci obětem diskriminace při podávání stížností na diskriminaci;

- b) provádění nezávislých studií týkajících se diskriminace;
- c) zveřejňování nezávislých zpráv a vydávání doporučení k jakékoli otázce související s touto diskriminací;
- d) na příslušné úrovni výměnu dostupných informací s příslušnými evropskými subjekty, například s budoucím Evropským institutem pro rovnost žen a mužů.

Článek 21

Sociální dialog

1. Členské státy přijmou v souladu s vnitrostátními tradicemi a zvyklostmi vhodná opatření na podporu sociálního dialogu mezi sociálními partnery s cílem posilovat rovné zacházení, včetně například sledováním praxe na pracovištích, v přístupu k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání, jakož i sledováním kolektivních smluv, pracovních řádů, výzkumem nebo výměnou zkušeností a osvědčených postupů.

2. Je-li to v souladu s vnitrostátními tradicemi a zvyklostmi, povzbuzují členské státy sociální partnery, aniž je dotčena jejich samostatnost, aby podporovali rovnost mezi muži a ženami a pružné pracovní režimy s cílem usnadnit sladění pracovního a soukromého života a aby na vhodné úrovni uzavírali dohody, které stanoví pravidla proti diskriminaci v oblastech uvedených v článku 1 spadajících do oblasti působnosti kolektivního vyjednávání. Tyto dohody dodržují ustanovení této směrnice a vnitrostátních prováděcích předpisů.

3. Členské státy v souladu s právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo vnitrostátními zvyklostmi povzbuzují zaměstnavatele, aby organizovaně a systematicky podporovali rovné zacházení s muži a ženami na pracovišti a v přístupu k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání.

4. Za tímto účelem jsou zaměstnavatelé povzbuzováni k pravidelnému poskytování přiměřených informací o rovném zacházení s muži a ženami v podniku zaměstnancům nebo jejich zástupcům.

Takové informace mohou zahrnovat přehled o poměru počtu mužů a žen na různých úrovních organizace, jejich odměnách a rozdílech v nich a možná opatření pro zlepšení situace ve spolupráci se zástupci zaměstnanců.

Článek 22

Dialog s nevládními organizacemi

Členské státy podporují dialog s příslušnými nevládními organizacemi, které mají v souladu s vnitrostátními předpisy

a zvyklostmi oprávněný zájem přispívat k boji proti diskriminaci na základě pohlaví za účelem podpory zásady rovného zacházení.

KAPITOLA 3

Obecná horizontální ustanovení

Článek 23

Soulad

Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby:

- a) byly zrušeny všechny právní a správní předpisy, které odporují zásadě rovného zacházení;
- b) byla nebo mohla být prohlášena za neplatná od samého počátku nebo aby byla změněna ustanovení individuálních nebo kolektivních smluv nebo dohod, vnitřních řádů podniků a statutů svobodných povolání a organizací zaměstnanců a zaměstnavatelů nebo jakýchkoliv jiných ujednání, která odporují zásadě rovného zacházení;
- c) systémy sociálního zabezpečení pracovníků obsahující taková ustanovení nemohly být schváleny ani rozšířeny správními opatřeními.

Článek 24

Pronásledování

Členské státy zavedou do svých vnitrostátních právních řádů nezbytná opatření stanovená vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi na ochranu pracovníků, včetně jejich zástupců, před propouštěním nebo jiným nepříznivým zacházením ze strany zaměstnavatele, které je reakcí na stížnost podanou na úrovni podniku nebo soudní žalobu usilující o dodržování zásady rovného zacházení.

Článek 25

Sankce

Členské státy stanoví systém sankcí za porušování vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce, které mohou zahrnovat náhradu škody poškozenému, musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi do 5. října 2005 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají.

Článek 26

Předcházení diskriminaci

Členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi povzbuzují zaměstnavatele nebo osoby odpovědné za přístup k odbornému vzdělávání k přijetí účinných opatření pro zabránění všem formám diskriminace na základě pohlaví, zejména obtěžování a sexuálnímu obtěžování na pracovišti a v oblastech přístupu k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání.

Článek 27

Minimální požadavky

1. Členské státy mohou zavést nebo zachovat ustanovení, která poskytují vyšší ochranu zásady rovného zacházení než ustanovení této směrnice.

2. Provedení této směrnice není za žádných okolností dostatečným důvodem pro snížení úrovně ochrany pracovníků v oblastech, na které se tato směrnice vztahuje, aniž je tím dotčeno právo členských států reagovat na změny situace přijetím právních a správních předpisů lišících se od těch, které jsou platné v době, kdy byla tato směrnice oznámena, za předpokladu, že jsou dodržována ustanovení této směrnice.

Článek 28

Vztah k předpisům Společenství a k vnitrostátním předpisům

1. Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení týkající se ochrany žen, zejména pokud jde o těhotenství a mateřství.

2. Touto směrnicí nejsou dotčeny směrnice 96/34/ES a směrnice 92/85/EHS.

Článek 29

Uplatňování hlediska rovnosti mužů a žen

Členské státy berou aktivně v úvahu cíl rovnosti mezi muži a ženami při vypracovávání a provádění právních a správních předpisů, politik a činností v oblastech uvedených v této směrnicí.

Článek 30

Šíření informací

Členské státy zajistí, aby všechny dotyčné osoby byly informovány všemi vhodnými prostředky, a ve vhodných případech na pracovišti, o opatřeních přijatých podle této směrnice spolu s již platnými opatřeními.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Zprávy

1. Do 15. února 2011 sdělí členské státy Komisi veškeré informace nezbytné k tomu, aby vypracovala zprávu pro Evropský parlament a Radu o uplatňování této směrnice.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, sdělí členské státy Komisi každé čtyři roky znění veškerých opatření přijatých podle čl. 141 odst. 4 Smlouvy, jakož i zprávy o těchto opatřeních a jejich provádění. Na základě těchto informací Komise přijme a zveřejní každé čtyři roky zprávu zahrnující srovnávací hodnocení opatření s ohledem na prohlášení č. 28 připojené k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy.

3. Členské státy přezkoumávají pracovní činnosti uvedené v čl. 14 odst. 2, aby z hlediska společenského vývoje rozhodly, zda je opodstatněné zachovávat dotyčné výjimky. O výsledcích přezkumu pravidelně, avšak nejméně jednou za 8 let, informují Komisi.

Článek 32

Přezkum

Do 15. února 2013 přezkoumá Komise používání této směrnice a případně navrhne změny, které považuje za nezbytné.

Článek 33

Provedení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 15. srpna 2008 nebo zajistí, aby do uvedeného dne sociální partneři zavedli nezbytná ustanovení dohodou. Členské státy mohou prodloužit lhůtu pro dosažení souladu s touto směrnicí o jeden rok, pokud je to nezbytné v zájmu zohlednění zvláštních obtíží. Členské státy přijmou všechna nezbytná opatření, která jim umožní zaručit výsledky požadované touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musejí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy na směrnice zrušené touto směrnicí, uvedené ve stávajících právních a správních předpisech, se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

Povinnost provést tuto směrnici do vnitrostátního práva se omezí na ustanovení, která představují oproti předchozím směrnici podstatnou změnu. Povinnost provést ustanovení, která nejsou podstatným způsobem změněna, vyplývá z předchozích směrnic.

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 34

Zrušovací ustanovení

1. Směrnice 75/117/EHS, 76/207/EHS, 86/378/EHS a 97/80/ES se zrušují s účinkem od 15. srpna 2009, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy I do vnitrostátního práva a jejich použitelnosti.

2. Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou v příloze II.

Článek 35

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 36

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 5. července 2006.

Za Evropský parlament
předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předsedkyně

P. LEHTOMÄKI

PŘÍLOHA I

ČÁST A

Zrušené směrnice s následnými změnami

Směrnice Rady 75/117/EHS	Úř. věst. L 45, 19.2.1975, s. 19
Směrnice Rady 76/207/EHS	Úř. věst. L 39, 14.2.1976, s. 40
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES	Úř. věst. L 269, 5.10.2002, s. 15
Směrnice Rady 86/378/EHS	Úř. věst. L 225, 12.8.1986, s. 40
Směrnice Rady 96/97/ES	Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 20
Směrnice Rady 97/80/ES	Úř. věst. L 14, 20.1.1998, s. 6
Směrnice Rady 98/52/ES	Úř. věst. L 205, 22.7.1998, s. 66

ČÁST B

Seznam lhůt pro provedení do vnitrostátního práva a dnů použitelnosti

(podle čl. 34 odst. 1)

Směrnice	Lhůta pro provedení do vnitrostátního práva	Den použitelnosti
Směrnice 75/117/EHS	19. 2. 1976	
Směrnice 76/207/EHS	14. 8. 1978	
Směrnice 86/378/EHS	1. 1. 1993	
Směrnice 96/97/ES	1. 7. 1997	17. 5. 1990 v souvislosti s pracovníky, s výjimkou pracovníků nebo osob uplatňujících nárok za ně, kteří před tímto dnem zahájili soudní řízení nebo uplatnili rovnocenný nárok podle vnitrostátních právních předpisů. Článek 8 směrnice 86/378/EHS – nejpozději 1. 1. 1993. Čl. 6 odst. 1 písm. i) první odrážka směrnice 86/378/EHS – nejpozději 1. 1. 1999.
Směrnice 97/80/ES	1. 1. 2001	Pokud jde o Spojené království Velké Británie a Severního Irska, 22. 7. 2001.
Směrnice 98/52/ES	22. 7. 2001	
Směrnice 2002/73/ES	5. 10. 2005	

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Směrnice 75/117/EHS	Směrnice 76/207/EHS	Směrnice 86/378/EHS	Směrnice 97/80/ES	Tato směrnice
—	čl. 1 odst. 1	článek 1	článek 1	článek 1
—	čl. 1 odst. 2	—	—	—
—	čl. 2 odst. 2 první odrážka	—	—	čl. 2 odst. 1 písm. a)
—	čl. 2 odst. 2 druhá odrážka	—	čl. 2 odst. 2	čl. 2 odst. 1 písm. b)
—	čl. 2 odst. 2 třetí a čtvrtá odrážka	—	—	čl. 2 odst. 1 písm. c) a d)
—	—	—	—	čl. 2 odst. 1 písm. e)
—	—	čl. 2 odst. 1	—	čl. 2 odst. 1 písm. f)
—	čl. 2 odst. 3, 4 a 7 třetí pododstavec	—	—	čl. 2 odst. 2
—	čl. 2 odst. 8	—	—	článek 3
článek 1	—	—	—	článek 4
—	—	čl. 5 odst. 1	—	článek 5
—	—	článek 3	—	článek 6
—	—	článek 4	—	čl. 7 odst. 1
—	—	—	—	čl. 7 odst. 2
—	—	čl. 2 odst. 2	—	čl. 8 odst. 1
—	—	čl. 2 odst. 3	—	čl. 8 odst. 2
—	—	článek 6	—	článek 9
—	—	článek 8	—	článek 10
—	—	článek 9	—	článek 11
—	—	(článek 2 směrnice 96/97/ES)	—	článek 12
—	—	článek 9a	—	článek 13
—	čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1	—	čl. 2 odst. 1	čl. 14 odst. 1
—	čl. 2 odst. 6	—	—	čl. 14 odst. 2
—	čl. 2 odst. 7 druhý pododstavec	—	—	článek 15
—	čl. 2 odst. 7 čtvrtý pododstavec, druhá a třetí věta	—	—	článek 16
článek 2	čl. 6 odst. 1	článek 10	—	čl. 17 odst. 1
—	čl. 6 odst. 3	—	—	čl. 17 odst. 2
—	čl. 6 odst. 4	—	—	čl. 17 odst. 3

Směrnice 75/117/EHS	Směrnice 76/207/EHS	Směrnice 86/378/EHS	Směrnice 97/80/ES	Tato směrnice
—	čl. 6 odst. 2	—	—	článek 18
—	—	—	články 3 a 4	článek 19
—	článek 8a	—	—	článek 20
—	článek 8b	—	—	článek 21
—	článek 8c	—	—	článek 22
články 3 a 6	čl. 3 odst. 2 písm. a)	—	—	čl. 23 písm. a)
článek 4	čl. 3 odst. 2 písm. b)	čl. 7 písm. a)	—	čl. 23 písm. b)
—	—	čl. 7 písm. b)	—	čl. 23 písm. c)
článek 5	článek 7	článek 11	—	článek 24
článek 6	—	—	—	—
—	článek 8d	—	—	článek 25
—	čl. 2 odst. 5	—	—	článek 26
—	čl. 8e odst. 1	—	čl. 4 odst. 2	čl. 27 odst. 1
—	čl. 8e odst. 2	—	článek 6	čl. 27 odst. 2
—	čl. 2 odst. 7 první pododstavec	čl. 5 odst. 2	—	čl. 28 odst. 1
—	čl. 2 odst. 7 čtvrtý pododstavec první věta	—	—	čl. 28 odst. 2
—	čl. 1 odst. 1a	—	—	článek 29
článek 7	článek 8	—	článek 5	článek 30
článek 9	článek 10	čl. 12 odst. 2	článek 7 čtvrtý pododstavec	čl. 31 odst. 1 a 2
—	čl. 9 odst. 2	—	—	čl. 31 odst. 3
—	—	—	—	článek 32
článek 8	čl. 9 odst. 1 první pododstavec a čl. 9 odst. 2 a 3	čl. 12 odst. 1	článek 7 první, druhý a třetí pododstavec	článek 33
—	čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec	—	—	—
—	—	—	—	článek 34
—	—	—	—	článek 35
—	—	—	—	článek 36
—	—	Příloha	—	—